

KATRINA

KAMMARMUSIKFESTIVAL

ÅLAND 5–9 AUGUSTI 2025

Tema: Den lilla sjöjungfrun
Konstnärlig ledare: Cecilia Zilliacus

BILJETTER & PROGRAM

Biljetter och program kan köpas i Alandica, Strandgatan 33, 22100 Mariehamn, tfn +358 18 24570 och på www.alandica.ax.

OBS! Program till konserterna i S:t Görans kyrka i Mariehamn säljs endast en timme före konserten vid dörren.

Biljetter och program säljes även en timme före konsertstart vid dörren. Biljett- och programpris anges vid varje konsert. Det lägre priset avser medlemmar i Kulturföreningen Katrina samt studerande under 26 år. Fri entré gäller för alla under 18 år förutsatt att det finns lediga platser.

KONSERTPASS

Konsertpass 150 €. Ger inträde till samtliga festivalevenemang. Säljes endast via föreningens kassör, kassor@katrina.ax eller vid dörren.

TREDAGARSPASS

3-konserter biljett 50 €. Ger inträde till tre valfria konserter. Säljes endast via föreningens kassör, kassor@katrina.ax eller vid dörren.

FOTOGRAFERING

Fotografering, ljud- eller bildupptagning är inte tillåtet under konserterna utan särskild överenskommelse med arrangören.

KONTAKT & INFORMATION

Kulturföreningen Katrina
Norra Esplanadgatan 5
AX-22100 Mariehamn, Åland
Tfn. +358 40 1649310
info@katrina.ax, www.katrina.ax

TACK

Vi tackar våra sponsorer, bidragsgivare och samarbetspartners Alandica Kultur & Kongress, Badhuset Mariebad, Bagarstugan Café & Vin, Finström-Geta församling, Föreningen Konstsamfundet, Hotell Arkipelag, Jomala församling, Mariehamns församling, Mariehamns stad, Mariehamns stadsbibliotek, Orkla Confectionery & Snacks Finland Ab, Stiftelsen Emelie och Rudolf Gesellius fond, Svenska kultur-fonden, Varuboden på Åland, William Thuring's stiftelse, Ålands konstmuseum, Ålands landskapsregering, Ålands musik-institut samt alla annonsörer, medverkande artister och personal.

Kära publik!

Han lovade henne äpplen, sagolika äpplen – ja, till och med blå äpplen!

Sjömannen Johan, berättade sagor om det liv Katrina skulle få om hon följde med honom till Åland – grönskande trädgårdar fulla med äppelträd runt tjugiga, vita kaptensvillor...

Men, Katrina fick istället bita i det sura äpplet och möta den hårda verkligheten – ett skul till bostad med mager, om ens någon, jord runtomkring. Och absolut inga äppelträd. Sagan om Katrina, även om den beskriver ett nog så verkligt livsöde, är drabbande litteratur skriven av Sally Salminen.

Katrina kammarmusikfestivalens tema 2025 utgår från sagan **Den lilla sjöjungfrun** av HC Andersen, men ägnar sig även åt andra sagor och legender för barn och vuxna – Tusen och en Natt, Porträtt av en dam, Bröderna Grimms och många olika kulturers folksagor, Bibeln...

Många sagor har berört tonsättare till den grad att de helt enkelt tonsatt berättelsen, i andra fall mer indirekt med utgångspunkt i de eviga ämnena som sagorna berättar om: gudar och mytologi, havet, häxan, offerviljan, den obesvarade kärleken, prinsar och prinsessor. Inte sällan slutar sagan med något annat än "och så levde de lyckliga i alla sina dagar".

Pappa Haydn – tonsättargiganten Joseph Haydn – har blivit en sådan fadersgestalt inom den klassiska musiken att man rentav förbiser honom och tänker att det är "för vanligt" med Haydn – till den grad att hans musik kanske inte spelas i den utsträckning den förtjänar.

Katrina kammarmusikfestival 2025 drar en lans för Haydns sagolikt livliga, fantasifulla, vilda, humoristiska, oförutsägbart förutsägbara kammarmusik och främjar samtidigt folkhälsan – "ett äpple, liksom en Haydn, om dagen är bra för magen", sägs det – varje dag under festivalen klingar minst ett verk av Joseph Haydn!

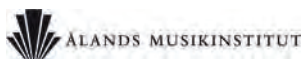
(Om blå äpplen också är bra för magen får vi kanske aldrig veta?)

Det är en ynnest att få bjuda in er, kära publik, till Katrinafestivalens myller av fantastiska musiker och deras fängslande förmåga att trollbinda och tjusa med sina sagor och berättelser i musikalisk form.

Välkomna till festivalen 2025 och till att ta en stor tugga av Katrinas magiska blå äpple!

Foto: Tina Axelsson.

ÅLANDS KONSTMUSEUM

Stiftelsen Emilie och Rudolf Gesellius fond

William Thuring's stiftelse

Cecilia Zilliacus, konstnärlig ledare

TISDAG 5.8.2025**10.00 "Frukostkvart"**

Bagarstugan Café & Vin,
 Mariehamn (fri entré)
Cecilia Zilliacus (konstnärlig
 ledare, violin), *Minna Leinonen*
 (hustonsättare), *Jenny*
Carlstedt (mezzosopran),
Tampere Raw

19.00 "En saga"

Sankt Görans kyrka,
 Mariehamn (fri entré/
 program 30/25 € säljes
 endast vid dörren)
J. Haydn – *L. Janáček* –
M. Leinonen –
O. Mustonen – *J. Sibelius*
Cecilia Zilliacus (violin), *Joël*
Marosi (cello), *Janne Rättyä*
 (ackordeon), *Emil Holmström*
 (piano), *Cuarteto Quiroga*:
Aitor Hevia (violin), *Cibrán*
Sierra (violin), *Josep Puchades*
 (viola), *Helena Poggio* (cello),
Tampere Raw: *Janne Pesonen*
 (klarinett), *Pauliina Koskela*
 (horn), *Timo Jäntti* (fagott),
Anna Angervo (violin), *Heili*
Hannikainen (viola), *Maija*
Juuti (cello), *Juha Kleemola*
 (kontrabas)

ONSDAG 6.8.2025**10.00 "Frukostkvart"**

Bagarstugan Café & Vin,
 Mariehamn (fri entré)
Cecilia Zilliacus (konstnärlig
 ledare, violin), *Minna*
Leinonen (hustonsättare),
Emil Holmström (piano),
Cuarteto Quiroga

**12.00 "Vågade visor och
legendariska lieder"**

Sankt Görans kyrka,
 Mariehamn (fri entré,
 program 20/15 €)
G. de Frumerie –
H. Fryklöf – *M. Leinonen* –
G. Nyström – *S. Palmgren*
 – *F. Price* – *J. Sibelius*
Jenny Carlstedt (mezzo-
 sopran), *Cecilia Zilliacus*
 (violin), *Emil Holmström*
 (piano), *Cuarteto Quiroga*:
Aitor Hevia (violin), *Cibrán*
Sierra (violin), *Josep Puchades*
 (viola), *Helena Poggio* (cello)

15.00 "Kaffekvarn" med

Joel Lindholm!
 Alandicas foajé (20/15 €)
C. Debussy – *M. Leinonen*
 – *J. Pachelbel* – *N. Rimskij-*
Korsakov/F. Kreisler
Joel Lindholm (ordförande,
 Natur & Miljö), *Cecilia*
Zilliacus (violin), *Joël*
Marosi (cello), *Emil*
Holmström (piano), *Cuarteto*
Quiroga: *Aitor Hevia* (violin),
Cibrán Sierra (violin), *Josep*
Puchades (viola), *Helena*
Poggio (cello)

**19.00 "Jesu sju sista ord på
korset"**

Finströms kyrka (25/20 €)
J. Haydn
Cuarteto Quiroga: *Aitor Hevia*
 (violin), *Cibrán Sierra* (violin),
Josep Puchades (viola),
Helena Poggio (cello)

TORSDAG 7.8.2025**10.00 "Frukostkvart"**

Bagarstugan Café & Vin,
 Mariehamn (fri entré)
Cecilia Zilliacus (konstnärlig
 ledare, violin), *Minna*
Leinonen (hustonsättare), *Joël*
Marosi (cello), *Janne Rättyä*
 (ackordeon), *Maria Itkonen*
 (dirigent)

12.00 "The dying child"

Ålands konstmuseum,
 Mariehamn
 (se www.konstmuseum.ax)
B. Crusell – *J. Haydn* –
J. Ibert – *M. Lohse* –
A. Schnittke
Cecilia Zilliacus (violin), *Joël*
Marosi (cello), *Janne Rättyä*
 (ackordeon), *Tampere Raw*:
Janne Pesonen (klarinett),
Anna Angervo (violin), *Heili*
Hannikainen (viola), *Maija*
Juuti (cello)

**15.00 Konsert med
mästarkursens elever**

Ålands musikinstitut,
 Mariehamn (fri entré)

19.00 "Porträtt av en dam"

Jomala kyrka (25/20 €)
S. Gubaidulina – *J. Haydn* –
M. Leinonen – *O. Respighi*
Jenny Carlstedt (mezzo-
 sopran), *Cecilia Zilliacus*
 (violin), *Joël Marosi* (cello),
Janne Rättyä (ackordeon),
Emil Holmström (piano),
Cuarteto Quiroga: *Aitor Hevia*
 (violin),

Cibrán Sierra (violin), *Josep*
Puchades (viola), *Helena*
Poggio (cello), *Tampere Raw*:
Marianne Järvinen (flöjt),
Dimas Ruiz Santos (oboe),
Timo Jäntti (fagott), *Pauliina*
Koskela (horn), *Janne*
Pesonen (klarinett), *Anna*
Angervo (violin), *Heili*
Hannikainen (viola), *Juha*
Kleemola (kontrabas) &
Maria Itkonen (dirigent)

FREDAG 8.8.2025**10.00 "Frukostkvart"**

Bagarstugan Café & Vin,
 Mariehamn (fri entré)
Cecilia Zilliacus (konstnärlig
 ledare, violin), *Minna*
Leinonen (hustonsättare),
Grete Sneltevdt (sagotant),
Södra Bergens Balalaikor

**12.00 "Promenadkonsert"
– Grete Sneltevdt lotsar
publiken mellan**

**Mariehamns stads kobbar
 och skär, från biblioteket
 via Alandica till Arkipelag.**

Mariehamns stadsbibliotek
 – Alandicas foajé – Hotell
 Arkipelag (20/15 €, med
 lunch 35/30 €)
 1. Mariehamns stads-
 bibliotek: 3 folksånger (arr.
 Bertold Breig)
 2. Alandicas foaje: *M. Ravel*
 3. Hotell Arkipelags Lobby:
 "Musik från vilda östern"
 4. Hotell Arkipelag, Kapten:
A. Schnittke
Jenny Carlstedt (mezzo-

sopran), *Aitor Hevia* (violin),
Cibrán Sierra (violin), *Emil*
Holmström & *Patrik*
Komorowski (piano),
Tampere Raw: *Janne Pesonen*
 (klarinett), *Pauliina Koskela*
 (horn), *Anna Angervo* (violin),
Maija Juuti (cello), *Juha*
Kleemola (kontrabas),
Ensemble ur Södra Bergens
Balalaikor, *Grete Sneltevdt*
 ("lots")

**17.30 Barnkonsert: "Den
Lilla Sjöjungfrun" Sago-
läsning och musik.**

Badhuset Mariebad
 (fri entré)
 Musik av *J.S. Bach*,
P. Hindemith, *M. Lohse*,
A. Schnittke, *J. Sibelius*
Grete Sneltevdt (sagotant),
Elin Manselin (sjöjungfru),
Cecilia Zilliacus (violin), *Joël*
Marosi (cello), *Emilia Sågfors*
 (klarinett), *Janne Rättyä*
 (ackordeon)

20.30 "Fint Folk"

Alandicas foajé (25/20 €)
A. Vivaldi – *J. Haydn* –
E. Taube – ukrainska och
 svenska folkvisor mm.
Södra Bergens Balalaikor,
Cecilia Zilliacus (violin), *Joël*
Marosi (cello) m.fl.

LÖRDAG 9.8.2025**10.30 Brunchkonsert:**

**"Samtal om musik och
 tystnad – över och under
 vattnet!"**

Alandicas foajé, Mariehamn
 (15/35 €, inkl. brunch)
J. Cage – *J. Haydn* –
M. Leinonen – *T. Riley*
Dan Lundberg (general-
 direktör på Statens musikverk
 och medlem i Södra Bergens
Balalaikor), *Lotta Nummelin*
 (marinbiolog) & *Katarina*
Gäddnäs (journalist &
 författare), *Cecilia Zilliacus*
 (violin), *Joël Marosi* (cello),
Janne Rättyä (ackordeon),
Emil Holmström (piano)

**Alandica kultur
och kongress**
Strandgatan 33
Mariehamn

Badhuset Mariebad
Österleden 68
Mariehamn

**Bagarstugan
Café & Vin**
Ekonomiegatan 2
Mariehamn

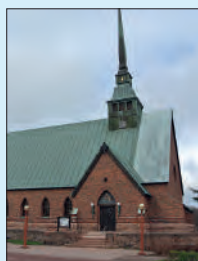
Finströms kyrka
Pålsbölevägen
Finström

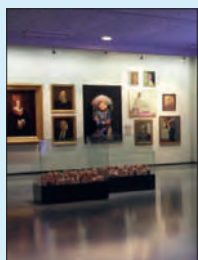
Jomala kyrka
Godbyvägen 445
Jomala

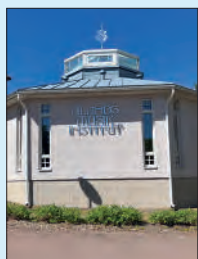
**Mariehamns stads-
bibliotek**
Strandgatan 29
Mariehamn

S:t Görans kyrka
Ö. Esplanadgatan 6
Mariehamn

**Ålands
konstmuseum**
Storagatan 1
Mariehamn

**Ålands
musikinstitut**
Grindmattesvägen 7
Mariehamn

Tisdag 5.8.2025

10.00 Bagarstugan Café & Vin, Mariehamn
"Frukostkvart"

Cecilia Zilliacus (konstnärlig ledare, violin)
Minna Leinonen (hustonsättare)
Jenny Carlstedt (mezzosopran)
Tampere Raw

19.00 Sankt Görans kyrka, Mariehamn
"En Saga"

Jean Sibelius (1865–1957) /

arr. Jaakko Kuusisto
"En Saga"

Janne Pesonen (klarinet)
Pauliina Koskela (horn)
Timo Jäntti (fagott)
Cecilia Zilliacus (violin)
Anna Angervo (violin)
Heili Hannikainen (viola)
Maija Juuti (cello)
Juha Kleemola (kontrabas)
Janne Rättyä (ackordeon)

Minna Leinonen (f. 1977)

"Flowmatic nights"

Jenny Carlstedt (mezzosopran)
Marianne Järvinen (flöjt)
Maija Juuti (cello)
Emil Holmström (piano)

Olli Mustonen (f. 1967)

"Jehkin livana" Sonat i fem satser
(2004/2006)
Janne Rättyä (ackordeon)

Paus

Leoš Janáček (1854–1928)

"Pohádka" (En Saga)
I. Con moto – Andante
II. Con moto – Adagio
III. Allegro
Joël Marosi (cello)
Emil Holmström (piano)

Joseph Haydn (1732–1809)

Stråkkvartett C-dur, op. 74/I
I. Allegro moderato
II. Andantino grazioso
III. Menuetto. Allegretto
IV. Finale. Vivace
Cuarteto Quiroga:
Aitor Hevia (violin),
Cibrán Sierra (violin)
Josep Puchades (viola)
Helena Poggio (cello)

Konserten slutar ca kl. 21.10

SAGA? Är det inte ett rockband från Kanada? Eller en vinnande eurovisionslåt år 2009 då alla, alla älskade den tjugotreårige gutten Alexander Rybak som dessutom spelade på felan sin?

Jean Sibelius (1865–1957) – också han violinist – var ändå före dem båda. Han skrev sin tondikt *En Saga* redan 1889. Robert Kajanus hade uppmanat honom att skriva "ett lättfattligt stycke" för att slå an hos publiken. Sibelius var då bara tjugofyra år gammal och tyckte idén var god. Han plockade fram några idéer från sin studietid i Wien och bearbetade dem. 1901 reviderade han sitt opus till dess nuvarande form och resultatet har sedan dess verkligen "slagit an" med besked. Där ligger både Rybak och rockband i lä, hur "lättfattliga" de än är...

"*En Saga är renodlad romantik. I det finns ingen ledande tanke, men väl fantasi-scener och sagomystik, sällsamma bilder och övernaturliga upplevelser...*" skriver Sibeliuskännaren Erik Furuholm. Sibelius målade *En Saga* i en symfoni-orkesters alla färger, men på denna konsert spelas den av bara några träblåsare och stråkar. Ibland kompletteras arrangemanget med ett harmonium; en saga i pocketutgåva så att säga. Omarbetningen är gjord av **Jaakko Kuusisto** (1974–2022), ytterligare en medlem av sin anrika musikerätt: hans farfar Taneli Kuusisto var på sin tid legendarisk rektor för Sibelius-Akademien, hans far var tonsättaren Ilkka och hans bror är stjärnviolinisten Pekka.

Minna Leinonen (f. 1977) är i år Katrinafestivalens huskompositör; i gott sällskap med Joseph Haydn. Att komponera, det är att processa världen, menar Minna. Den värld som inspirerar henne är sammansatt av vardagliga ting, av kulturtradition och natur; den sista inte bara i form av vackra vyer utan också av ekologiska synsätt. En blick i hennes kalender ger vid handen att hon är anmärkningsvärt mycket spelad i Finland och har hörts på flera håll runt Östersjön – inte minst på KLANG-festivalen i Köpenhamn sommaren 2023 då hennes *Flowmatic Nights* uruppfördes som ett beställningsverk bland tre andra som utgått från samma text.

Leinonen intresserar sig för "kinetisk musik", det vill säga klingande komposition med tillägg av synlig rörelse i form av dans, bilder och scenografi. Textunderlaget för *Flowmatic* är en dikt av den dansk-iranska poeten Shadi Bazeghi, till finska översatt av Tarmo Haarala. Det är inte precis någon feel-goodläsning; den frammanar "*En värld i spillror, söndertrasad av krig och förtryck. Kroppar i bitar. Tiden är i bitar. Oidentifierade kroppsdelar på marken. Då och nu är samma tid. Hur kan man tala från en sådan plats, hemsökt av minnen, där man är utsatt och osynliggjord? Vilket är utsatta människors språk?*"

Olli Mustonen (f. 1967) är snart lika känd som kompositör som pianist. Han har många strängar på sin lyra, dock inte gitarrspel – så han var först tveksam till

att skriva ett verk just för gitarr. Emellertid har han en virtuos granne som han avsåg att konsultera, men komponerade ändå till en början för sitt älskade piano. Grannen tyckte emellertid att det såg spelbart ut och Olli blev nästan besviken, han hade ju väntat sig en fruktbar dialog om klang och teknik...

Till slut växte kompositionen ut till fem satser och döptes efter en av de sista äkta runosångarna i Karelen, livana Shemeikka, son till Jehki och född 1843. Men livana var också en veritabel mästare på kantelespel. Mustonen lyckas frammana fascinerande kanteleklanger på gitarren och för med deras hjälp lyssnaren in i Kalevalas mytiska värld av hjältar och trollkarlar och naturväsen. Det är en mycket omväxlande värld, minst lika varierande som de versioner verket har genomlevt. *Jehkin livana* finns för gitarr, piano, symfoniorkester och – för ackordeon.

Även **Leoš Janáček** (1854–1928) komponerade en saga – en *Pohádka*. Han var en uttalad panslavist med starkt intresse för allt ryskt och fängslades särskilt av en lång dikt av Zjukovskij. Poemet handlar om en fiktiv tsar Berendeev, som under en resa fastnar med skägget i en källa och måste lova bort något han inte visste att han ägde. Väl hemkommen får han veta att han fått en son Ivan. När den vuxne Ivan senare kommer till en sjö flyger tjugonio änder i väg, men den trettonde ber honom om sin vita dräkt på stranden. Ivan ger

henne den, varvid anden förvandlas till den sköna Maria som hjälper honom att undkomma källans hårda krav, och efter många äventyr och ytterligare förvandlingar får de två till slut varandra. En folksaga i vackert rimmade strofer.

Janáček var fascinerad av språk och grundade faktiskt mycket av sin musikaliska teknik på det tjeckiska språkets rytm och prosodiska element, något som särskilt framträdde i hans många operor. *Pohádka* tillkom under en svår tid för honom – hans dotter hade nyligen avlidit och hans konstnärliga framgångar lät vänta på sig – men det är väl knappast därför hans pianosats påfallande ofta rör sig över just svarta tangenter. (Det är ett kuriöst faktum att Janáček gärna valde tonarter med sex eller rentav sju b-förtecken, även för orkestersatser.) Han reviderade stycket minst tre gånger efter 1910, men det är denna version från 1926 som brukar spelas. Ett avsnitt hördes faktiskt i filmen *Varats olidliga lätthet* efter Milan Kunderas roman.

Joseph Haydn (1732–1809) var utan tvivel en gång en av Europas berömdaste män. Hans ryktbarhet var långt större än Mozarts och hans inflytande sträckte sig bortom de rent musikaliska domänerna. Han firades som ett geni under sina två resor till England och Georg III erbjöd honom att slå sig ner i landet.

På sin andra Englandsresa hade Haydn med sig sex kvartetter tillägnade greve G A Apponyi, grundare av Apponyi-

biblioteket i Wien och även Mozarts mecenat. *Op. 74 nr 1 i C-dur* är nummer 57 av sammanlagt sextioåtta(!) bevarade kvartetter av Haydns hand. Redan tjugo år tidigare hade Haydn revolutionerat kvartetten i grunden; de fyra stråkarna betraktades nu "som fyra självständiga personer i intelligent samspråk med varandra". Många av kvartetterna har rent symfoniska dimensioner, väl i paritet med tonsättarens 104 'egentliga' symfonier.

Vagnmakarens lille Joseph gjorde sannerligen en klassresa från sexårsåldern på egen hand ut i världen. I det privata var han mindre lyckosam. Han fick inga barn, hans fru brydde sig inte om musik och det sägs att hon till och med använde makens manuskript som bakpapper och papiljott-rullar. Den franske kejsaren Napoleon hade dock högre tankar om honom; när han erövrat Wien lät han ställa en hedersvakt utanför den döende Haydns hus. Musikens kejsare fick inte störas.

**FÖRSTA
APOTEKET**
Mariehamn | Kumlinge

DÄR DU KOMMER FÖRST

Torggatan 3 | Mariehamn
Tel. 018-16 511
www.apoteket.ax

TIME OUT

www.rundbergs.com

öppet till 24 alla dagar!

Onsdag 6.8. 2025

10.00 Bagarstugan Café & Vin, Mariehamn
"Frukostkvart"

Cecilia Zilliacus (konstnärlig ledare, violin)
Minna Leinonen (hustonsättare)
Emil Holmström (piano)
Cuarteto Quiroga

12.00 Sankt Görans kyrka, Mariehamn
"Vågade visor och legendariska lieder"

Selim Palmgren (1878–1951)

"Sjung, sjung, brusande våg"
"I vassen"

Jean Sibelius (1865–1957)

"Säv, säv, susa"

Gösta Nyström (1890–1966)

"Havets visa"

Gunnar de Frumerie (1908–1987)

"Som en våg"
"Du är min Afrodite"
Jenny Carlstedt (mezzosopran)
Emil Holmström (piano)

Minna Leinonen (f. 1977)

"Soisin" (beställningsverk/åländskt
uruppförande)
Cuarteto Quiroga:
Aitor Hevia (violin)
Cibrán Sierra (violin)

Josep Puchades (viola)
Helena Poggio (cello)

Florence Price (1887–1953)

Stråkkvartett nr 1, G-dur (ofullbordad)
I. Allegro

II. Andante moderato – Allegretto

Cuarteto Quiroga:
Aitor Hevia (violin)
Cibrán Sierra (violin)
Josep Puchades (viola)
Helena Poggio (cello)

Harald Fryklöf (1892–1919)

"Sonata alla leggenda"
I. Allegro moderato

II. Andante - Poco mosso ma
tranquillo - Grave - Tempo I

III. Scherzo: Vivace ma discrezione -
Misterioso - Adagio recitando -

Moderato ma energico -
Allegro commodo e giocoso -
Quasi Andante ma non troppo - Andante
Cecilia Zilliacus (violin)
Emil Holmström (piano)

Konserten slutar ca kl. 13.10

Begreppet "tonernas vågor" brukar förknippas med temat i allegretto i Beethovens sjunde symfoni. Och toner är förvisso, liksom alla andra ljud, vågor i luften. Början av dagens konsert kan däremot snarare betecknas som vågor i toner – havet svallar i alla de följande sex sångerna. Även Afrodite, den skönaste i antikens sagor, är ju den ur djupet födda, ur vågskum stigna... ett slags sjöjungfru även hon.

Selim Palmgren (1871–1951) var den första finländare som skrev piano-konserter. Och vilka konserter sen! Som pianist och med dem i bagaget blev han en internationell berömdhet, kallades att undervisa i USA och blev Sibelius-Akademins förste professor i komposition. Långt innan dess hade han skrivit de båda vackra sångerna, Topelius *Sjung, sjung, brusande våg* (1915) och Osvald Siréns *I vassen* (1903).

Jean Sibelius (1865–1957) sånger hör definitivt till hans mest omhuldade tonskapelser, och bland dem intar *Säv, säv, susa* (ur Sex sånger op. 36) en oskriven hedersplats. Gustaf Frödings ordmusik kan locka fram toner i fantasin hos vem som helst och hans rader om den smutskastade flickan som gick i sjön (sjön får ursäktas, i Värmland är det längre till havet) fick år 1900 en kongenial tondräkt av Sibelius: två lyriska mästare hade mötts. Egentligen är sången inte bara en sorglig saga i toner, utan också ett stycke finstämd musikedratik i miniatyr.

Gösta Nyström (1890–1966) började sin bana som målare i kubistisk stil innan han sadlade om till musiken. Under de tolv år han bodde i Paris studerade han för, och tog starka intryck av samtidens franska tonsättare men behöll ändå ett slags nordisk underton. Han bosatte sig till slut i Göteborg och kom att älska havet som den västkustbo han från början var. *Sinfonia del mare* är hans populäraste verk vid sidan av just Havets sånger tillkomna 1942/3. Av de senaste bär nummer fyra titeln *Havets visa*. Det är en underbar dikt av Hjalmar Gullberg, lika relevant för ålänningar som för göteborgare: "*Här är jag hemma, i fadersfamnen vid havets brus.*"

Till sist **Gunnar de Frumerie** (1908–1987). Tonsättare, pianist, pedagog. Han komponerade ett stort antal sånger och sökte gärna texter hos Pär Lagerkvist som var hans nära vän. De Frumerie sa att "*när Lagerkvist läser sina egna dikter har han samma tonfall som jag i mina sånger.*" I *Som en våg* ur cykeln 'Hjärtats sånger' från 1942 målar han upp havet som lugnt och tryggt. Dess lugn står i bjärt motsats till den avslutande sången *Du är min Afrodite*, där han låter havet svalla passionerat, åskådliggjort inte minst i den brusande pianostämman.

Hunna till **Minna Leinonens** (f. 1977) *Soisin* är vi så att säga ännu inte på det torra. Verktiteln är förunderligt mångtydig. Den närmast till hands liggande översättningen i musiksammanhang vore väl "*Jag skulle klinga*". Men ordet kan också

tydas generösare, som det välvilliga '*Jag skulle vilja gelunna*'. Eller lika gärna också med det mindre angenäma '*Det sumpigaste*'. Här lyser skämtaren genast upp: aha, alltså det generöst klingande träsklandet? Finland är för all del bekant som 'tusen sjöars land', men otaliga vattensamlingar är faktiskt inte större än gölar och tjärnar. Och trots att även stora sjöar bär namn av träsk bevarar ordet ändå en klang av något mindervärdigt, något inte tillräckligt vått men som man tyvärr ändå går ner sig i – eller räddar sig ur.

Ett dygt kärr eller ett träsk är varken land eller vatten. Det är båda två, två element som möter varandra, förenas och bildar någonting nytt. Just denna dubbelkaraktär, denna klivenhet, denna dikotomi ligger till grund för Leinonens nya komposition för stråkkvartett, beställd av både Kaustby- och Katrina-festivalerna.

Florence B Price (1887–1953) upp-trädde som pianist redan i fyraårsåldern och publicerade sin första komposition när hon var elva. Efter studier i Boston återvände hon till födelsestaden Little Rock i Arkansas och gifte sig, men raslagar begränsade hennes verksamhet – hon var frukten av ett blandäktenskap – och likt miljoner andra i hennes situation flyttade familjen norrut, i hennes fall till Chicago. Där skilde hon sig och tvangs försörja sig och sina två döttrar med orgelspel till stumfilmer och med att komponera låtar till annonser i radio. Under den tiden

tillkom hennes G-durkvartett (1929).

Price blev den första kvinnan i Amerika att erkännas som symfonisk tonsättare och också den första att spelas av en symfoniorkester av betydelse. Hon hade två saker emot sig: både kön och ras, men 1932 vann hon inte mindre än två pris (för en symfoni och en pianosonat) och två år senare spelade hon sin egen d-mollkonsert med stor framgång och lyckades småningom etablera sig. Hon gifte också om sig, men separerade snart även från sin nye man.

Price skrev musik i en folknära stil i samklang med det moderna stadslivets verklighet. Hon var väl förtrogen med den afro-amerikanska kyrkans musik och införlivade gärna spirituals i sin egen, ofta med mera tonvikt på rytm och synkopering än på själva texterna. Fyra symfonier, fyra pianokonserter och en uppsjö kompositioner av skiftande slag flöt ur hennes penna, men först år 2009 förstod man hur överväldigande produktiv hon hade varit. Då fann man nämligen ett stort antal dittills okända verk i ett övergivet ruckel i Illinois. Det hade Price använt som sommarstuga.

Om **Harald Fryklöf** (1882–1919) skulle man vilja skriva mycket eftersom han uppenbart är förbisedd. Emellertid är materialet knappt. Han föddes i Uppsala, studerade i Stockholm och Berlin, undervisade i harmonilära och verkade som organist i Storkyrkan i Stockholm, där han avled bara 36 år gammal i spanska sjukan.

Han efterlämnar sånger och orgelstycken och körer, samt framför allt denna *Sonata a la leggenda* för violin och piano som tillkom ett år före hans död. Alltså en sonat med ett narrativ i form av en berättelse – eller varför inte en sagolik sonat. Av den sonaten, liksom av flera andra av hans verk, kan man ana den begåvning som aldrig kom att blomma ut; en kombination av kunnande, uppfinningsrikedom och personlig stil. I dag spelar man då och då hans *Symfoniskt stycke för orgel*, och särskilt kyrkomusiker brukar stöta på hans namn i körsamlingen *Musica sacra*, för vilken han på sin tid var medredaktör vid sidan om ett imponerande antal andra sysslor.

Onsdag 6.8. 2025

15.00 Alandicas foajé, Mariehamn
"Kaffekvarn" med Joel Lindholm

Johann Pachelbel (1653-1706)

Canon & Gigue D-dur

Minna Leinonen (f. 1977)

"Wish"

Joël Marosi (cello)

Nikolaj Rimskij-Korsakov (1844-1908) /

arr. Fritz Kreisler

"Scheherazade", op. 35

II. Danse Orientale

Cecilia Zilliacus (violin)

Emil Holmström (piano)

Claude Debussy (1862-1918) /

arr. Sally Beamish

"La Mer"

I. De l'aube a midi sur la mer

Cecilia Zilliacus (violin)

Joël Marosi (cello)

Emil Holmström (piano)

Konserten slutar ca kl. 16.00

År 1694 skulle **Johann Pachelbel** (1653–1706) spela på ett bröllop. Det var hans unge elev Johann *Christoph* Bach som skulle ingå i det äkta ståendet. Till bröllopet komponerade Pachelbel en triosonat, *Canon och giga i D*, som han själv framförde tillsammans med bl. a. brudgummens far Johann *Ambrosius* Bach. Eftersom också den då nioårige brodern Johann *Sebastian* Bach rimligtvis närvarade vid sin äldre brors vigsel är det väl bra synd att det inte kunde göras någon videoupptagning av alla dessa musiker (som för övrigt alla fyra hette Johann)...

Pachelbel är mest känd för sina klaverkompositioner. Framför allt spelas hans orgelstycken ofta, men även de var länge bortglömda tills man i vårt århundrade började intressera sig för tidig musik. Numera har Pachelbels *Canon och giga i D* faktiskt fått en stämpel av något slags ursprungsmall för andra och mycket "poppigare" produkter. Och varför inte, kanon är en fin traditionell musikform. Just denna börjar med en återkommande basgång, åtta grundackord, som sedan följs av 12 variationer och en munter giga. Alltså särdeles lämpligt att framföra på ett bröllop; först allvar och sedan dans! Särskilt inför så sällsynt musikkunniga åhörare...

Vår samtida musik är det betydligt färre som förhåller sig reservationslöst till. Inte många moderna tonsättare hinner vinna bred och uppriktigt uppskattning. **Minna**

Leinonen (f. 1977) är en återkommande röst i de finländska tonsättarliden, en som just pläderar för olika åtgärder nutida musik till fromma. Vid varje orkesterintendents sida borde finnas en tonsättare eller någon som är förtrogen med samtida musik. En idé, menar hon, vore att framföra nya stycken två gånger på samma konsert, och då gärna med en introduktion mellan framförandena – naturligtvis förutsatt att kompositionernas längd inte lägger hinder i vägen.

Cellostycket *Wish* (önskan) vore i så fall ett lämpligt exempel. Leinonen komponerade det till "en nioårig flicka som till julkapp önskade sig att 'världen' inte skulle ta slut. Inte upphöra. Inte gå under. Framtiden ser högst annorlunda ut för våra barn än för oss äldre. Man frågar sig hur vi tar hand om planeten, när till och med förnybara resurser börjar sina? Kommer barnets önskan att gå i uppfyllelse?" *Wish* är tillägnat Minna Leinonens två döttrar och cellisten Eeva Rysä.

Konsertens följande nummer är verkligen sagolikt. Det är en saga bland de tusen andra ur den persiska kulturskatt som har berikat alla jordens civilisationer. Alla känner vi till kungen Shahriyâr som gifte om sig varje dag och avrättade frun följande dag. Men hans sista drottningval, prinsessan Scherezade, var så listig att hon på kvällen började berätta sagor som alltid slutade när de var som mest spännande. Kungen som absolut ville veta hur det gick i fortsättningen lyssnade på

brudens följetong i hela tusen och en natt, och då hann han bli förälskad på riktigt och gjorde henne till sin drottning.

Nikolai Rimskij-Korsakov (1844–1908) komponerade 1888 en tondikt baserat på detta material; egentligen en symfoni i fyra satser som hör till hans populäraste verk. Rimskij-Korsakovs flotta instrumentationskonst hör till de mest färgsprakande i orkesterlitteraturen och lämpar sig naturligtvis förträffligt för stoffets exotiska och orientalistiska inslag. Ett sådant är den arabiska (eller indiska) dans som slog så väl an att den lösgjorde sig till en fristående melodi. Här är den arrangerad av den österrikiske violinisten **Fritz Kreisler** (1875–1962). Han lär verkligen ha varit fenomenal, och följande anekdot cirkulerar: mästarviolinisterna Jascha Heifetz och Yehudi Menuhin satt tillsammans och åt middag på en restaurang, då hovmästaren oväntat överlämnar ett brev. På kuvertet står 'till världens bästa violinist'. Efter långt och sirligt krusande öppnar den ene av dem slutligen brevet. Som börjar: "Kära Fritz!"

Fritz Kreislers liv är i sig själv en framgångssaga. Den började illa, han refuserades i unga år av Wiener Philharmoniker. Men Kreisler var också kompositör och skrev musik som lät som Vivaldi eller Tartini. Han menade, att om ett stycke bevisligen var förtjänstfullt så spelade väl tonsättarnamnet ingen roll? Omvänt skrev han också musik under andra kända komponisters namn! De styckena blev

sedan bara än mer uppskattade när han omsider avslöjade sitt auktorskap. Man frågar sig om det var glädjande eller pinsamt för respektive kollega?

Ärlighet varar dock längst, heter det. I följande pianotrio är musiken förvisso inte **Sally Beamish** (f. 1956) egen andliga egendom, utan ärligt redovisad som en omstöpnings av **Claude Debussys** (1862–1918) stora orkesterverk *La Mer*. Debussy skrev sina tre symfoniska satser mellan 1902 och 1905 och höll sig då på avstånd från havet och sökte i stället inspiration i litteratur och tavlor. En kritiker skrev att han "varken hörde, såg eller kände lukten av hav i denna musik". En annan tyckte att "det var ett enda färgkluddande, utsmetat på en tonal palett utan någon tanke på form eller annan avsikt än att skapa nya klangkombinationer ... en sak är säker, nämligen den att tonsättarens ocean är en groddamm och att några av dess inhysingar tydligen satt sig i tratten på vartenda mässingsinstrument..." Men verket blev snabbt en succé. Den första satsen heter *Från gryning till middag på havet* och Eric Satie lät erkännamt meddela att avsnittet mellan halv elva och en kvart i elva var fantastiskt!

Hur gör man nu en pianotrio av ett så omfattande verk? Beamish avslöjar att det blev en av de största utmaningar hon stött på. Ville hon återge varenda ton skulle ju musikerna tvingas spela oavbrutet, så i stället beslöt hon sig för att återskapa Debussys partitur utgående

från en pianotrios egna förutsättningar, dess egen förmåga att skapa ljus och skugga och färgskiftningar. När hon var färdig konsulterade hon Trio Apaches som skulle uruppföra trion. De anlidade musikerna föreslog här och var virtuosa grepp som öppnade för nya möjligheter, och de spelade också verket i dess slutliga version år 2013.

**Nyheter, sport, näringsliv, nöje
kultur, och opinion samt unika
läsarförmåner med Ålandskortet!**

från 8,90/månad

alandstidningen.ax/prenumerera
kundtjanst@alandstidningen.ax
tel. 018-26 026

ÅLAND

Hos oss
hittar du Ålands
**BILLIGASTE
MATKASSE**

S-market Godby
Godbyvägen 1424,
Godby
Mån-lör 7-22, sön 10-22

S-market Jomala
Lövuddsvägen 1,
Mariehamn
Mån-lör 6-24, sön 9-24

HOS OSS
FÅR DU
KORTET

VARUBODEN PÅ ÅLAND varuboden.ax

Onsdag 6.8. 2025

19.00 Finströms kyrka
"Jesu sju sista ord på korset"

Joseph Haydn (1732-1809)

Stråkkvartett op. 51 "Jesu sju sista ord
på korset"

Cuarteto Quiroga:

Aitor Hevia (violin)

Cibrán Sierra (violin)

Josep Puchades (viola)

Helena Poggio (cello)

Konserten slutar ca kl. 20.15

Ar 1779 blev en vattendelare i Joseph Haydns (1832–1809) liv. Hans tjänstekontrakt hos furst Eszterházy omförhandlades och han tilläts därefter skriva musik för andra uppdragsgivare än fursten själv. Till följd av detta spreds hans rykte ännu snabbare. Det nådde också biskopen i Cadiz som varje år förrättade en specialmässa i Den Heliga Grottans Kapell. Den gick till så att hela kapellet kläddes i svart, varefter biskopen uttalade det första Ordet 'Fader, fader förlåt dem ty de veta icke vad de göra' och därpå knästående höll en betraktelse över ämnet. Proceduren upprepades sedan för varje nytt Jesu ord och mellan dem spelades musik och det skulle vara musik av världens berömdaste kompositörer.

Haydn erinrar sig femton år senare: "Det var ingen lätt uppgift att komponera sju stycken tio minuter långa adagios efter varandra så att lyssnarna inte skulle falla i sömn. Jag fann det i själva verket omöjligt att helt anpassa mig till dessa begränsningar." Hur som helst erhöi Don José Saluz de Santamaria (han var även markis) år 1787 detta verk och blev så nöjd att han sände Haydn en stor tårta. Fyllningen visade sig bestå av idel guldmynt.

Verkets originaltitel lyder "Musica instrumentale sopra le sette ultime parole del nostro Redentore sulla croce. (Instrumental-musik över vår Frälsares sju sista ord på korset.) Varierande tonsättningar av Jesu sista ord hade förekommit sedan 1500-

talet. I detta fall heter det just *instrumentale*. Det är fråga om en ren instrumentalmusik för full klassisk orkester som söker skildra det traditionella innehållet. Ändå utökade Haydn tio år senare orkestern med både soli och kör – efter att redan under tillkomståret ha godkänt en sättning för piano och också själv sammanställt en version för stråkkvartett. Det är den sistnämnda som spelas mest.

Det handlar om sju satser i sonatform, flankerade av en introduktion och en avslutande 'jordbävning'. Huvudtemat i varje sats är format efter respektive text och formade så att de i teorin kan sjungas – på latin. Idén presenteras tydligt från första början, där man i den första satsen hör violinen sjunga *Padre, padre* etc. I det följande varierar och utvecklas temat vidare, i kontrast med annat material och i likhet med förfarandet i de övriga sonatsatserna. För den icke bibelsprängde är det därför skäl att rekapitulera Jesu ord här:

Introduktion, (Maestoso ed Adagio)

I. Padre, padre, dimitte illis, quia nesciunt,
quid faciunt

Fader, förlåt dem, ty de veta icke vad de
göra

II. Hodie mecum eris in paradiso
I dag skall du vara med mig i paradiset

III. Mulier, ecce filius tuus
Kvinna, se här din son

IV. Deus meus, Deus meus, utquid
dereliquisti me
Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig

V. Sitio
Jag törstar

VI. Consummatum est
Det är fullbordat

VII. In manus tuas, Domine, commendo
spiritum meum
I Dina händer, Herre, överlämnar jag min själ

Jordbävning, (Presto con tutta forza)

De vassa rytmerna och de 'talande' pauserna i Introduktionen samt den avslutande jordbävningens rasande tonmassor kontrasterar effektfullt mot andakten i de mellanliggande satserna.

Denna nya passionsmålning spred sig som en löpeld och inte bara i katolska kretsar. Många kände sig religiöst berörda; protestanter och pietister m.fl. kom att adaptera egna ord till Haydns musik. Ty som en recensent skrev 1788: "Om så tonsättaren skrivit ut detta direkt ur den döendes innersta, hade han inte varit i stånd att återge dennes känslor sannare och mera högstämt." En annan samtida kritiker menar att "av alla Haydns många karaktärsstycken är det inget som överträffar detta i harmonisk rikedom och fullhet, i djärva modulationer, i stilartens energi och värdighet."

Torsdag 7.8.2025

10.00 Bagarstugan Café & Vin, Mariehamn
"Frukostkvart"

Cecilia Zilliacus (konstnärlig ledare, violin)

Minna Leinonen (hustonsättare)

Joël Marosi (cello)

Janne Rättyä (ackordeon)

Maria Itkonen (dirigent)

12.00 Ålands konstmuseum, Mariehamn
"The dying child"

Joseph Haydn (1732-1809)

Duo för violin och cello D-dur

Cecilia Zilliacus (violin)

Joël Marosi (cello)

Martin Lohse (f. 1971)

"The dying child"

Janne Rättyä (ackordeon)

Jacques Ibert (1890-1962)

"Ghirilarzana" (1950)

Joël Marosi (cello)

Alfred Schnittke (1934-1998)

"Suite in the old style", op. 80

I. Pastorale

II. Ballet

III. Minuet

IV. Fugue

V. Pantomine

Janne Rättyä (ackordeon)

Joël Marosi (cello)

Bernhard Crusell (1775-1838)

Klarinettkvartett nr. 2 c-moll

I. Allegro molto

II. Menuetto — Trio — Menuetto D.C.

III. Pastorale: un poco Allegretto

IV. Rondo: Allegro

Janne Pesonen (klarinet)

Anna Angervo (violin)

Heili Hannikainen (viola)

Majja Juuti (cello)

Konserten slutar ca kl. 13.10

Allteftersom **Joseph Haydn** (1732–1809) berömmelse växte ville många förlag ge ut hans kompositioner. Lagen om upphovs-mannarätt hade emellertid inte särskilt långa armar på 1700-talet – det fanns de som sålde egna kopior och somliga sålde musik som inte ens var Haydns.

Låt oss hoppas att Hummel och Haydn gjorde renhåriga affärer, ty förlaget Hummel i Amsterdam gav 1796 ut arton duetter för stråkinstrument i olika kombinationer under Haydns namn. Det är dock troligt att flera av duetterna hade tillkommit 1782 eller ännu tidigare, ofta som tillfällighetsmusik, på beställning av vänner eller av beundrande musiker. Den holländska utgåvan är tryckt på franska och anger en viss *Giuseppe Haydn* som tonsättare. Kanske samlade Haydn ihop icke publicerade ungdomsverk, kanske samlade någon annan... Hur som helst sålde Haydns namn bra, det var elegant, charmfull och infallsrik musik att spela i hemmen där man på den tiden gärna ville ha nytt, nytt, nytt och inte samma gamla visor.

Idag är det sällan så. Följande stycke av dansken **Martin Lohse** (f. 1971) ligger förmodligen inte (än?) på den stora allmänhetens notställ. Synd. En kritiker skriver om Lohses musik i allmänhet: "odiskutabelt vacker, skamlös i sin bekännelse till en högre form av renhet." En annan: "Lohses musik är generöst konsonant och blandstiltisk." En tredje:

"Det krävs verklig viljekraft för att inte genast lyssna på inspelningen från början igen..." Lohse själv säger: "I min musik försöker jag ringa in små musikaliska moment och stämningslägen som kan utvecklas vidare - - - Ett av huvuddragen är att 'ren' och klar musik uppträder sida vid sida med, eller rentav kolliderar med upphackad och flerskiktig musik. Det döende barnet är ett arrangemang jag gjorde 2014 av ett körverk från 1998 med text av H C Andersen. Det är ett viktigt verk i min produktion eftersom det är det första i vilket jag använder stora terser som en grundläggande harmonisk struktur i hela verket."

Andersens dikt har tre strofer om åtta rader vardera. De fyra första lyder:

"Moder, jag är trött, nu vill jag sova,
låt mig vid ditt hjärta slumra in.
Gråt dock ej, det måste du först lova
ty dina tårar bränner på min kind."

Jacques Ibert (1890–1962) studerade musik från unga år tills första världskriget tvang honom till ett långt uppehåll. Strax därefter vann han det s.k. Rompriset och inledde ett resande liv. Hans namn nämns ofta vid sidan av Maurice Ravels och deras musik delar onekligen karaktärsdrag som exempelvis esprit och uppfinningsrik fräschör, allt med en förvisso oomtvistlig fransk stämpel.

Så blev han också 1952 invald i Institut de France – inte illa för en som började

som biografpianist! Ibert blev snart känd för ett antal stora orkesterverk, operor och pianostycken och inte minst för en uppskattad stråkkvartett (ett tips!) skriven 1944 då hans musik var bannlyst av regimen i Vichy, innan Charles de Gaulle återkallade honom till det befriade Frankrike. Men han kom också att skriva musik till ett tjugotal filmer och till teaterproduktioner. Enligt Ibert själv dög nämligen alla stilarter, ingen stil var värdelös. Hans musik är följaktligen av mycket skiftande karaktär. Den saknar sällan humor, men kan vara lika vital som drömmande, lika saklig som passionerad, lika fräckt lättfärdig som allvarlig.

Cellosolot *Ghirlarzana* ger snarare röst åt ett eftertänksamt vemod. Ghilarza är en liten stad mitt på Sardinien. Kan det ha varit en folksång som inspirerade honom till denna meditation för cello? Han skrev den 1950 till Natalie, Serge Koussevitskys avlidna hustru.

Ibert skrev en gång ett stycke 'i Mozarts anda'. Även rysk-tyske **Alfred Schnittke** (1934–98) var en utpräglad polystilist. Han presenterades redan förra året i Katrina: "Mitt livs målsättning är att förena seriös och lätt musik, om jag så ska bryta nacken av mig!" I den här populära *Svit i gammal stil* från 1972 säger han sig "för en gångs skull få skriva alldeles naivt". De fem satserna gör beundrande bugningar mot kollegerna från sjuttonhundratalet. De bjuder på pastoraler, gamla danser, en fuga, en komisk pantomim och vi ser, eller

snarare hör, Schnittke så att säga bakom en mask som bär hans tvåhundra år äldre yrkesbröders drag. Men han förställer sig inte helt, han gör sig inte obemärkt utan kryddar anrättningen med egna ingredienser.

Sviten är ursprungligen tänkt för violin och cembalo (valet innebar nytänkande på Schnittkes tid) men har återuppstått i många olikartade arrangemang. Just i detta är cembalon djärvt ersatt av ett – ackordeon. Pergolesi & Co hade nog (förtjusta!?) tappat hakan...

Med den på sin tid ryktbare klarinettisten **Bernhard Crusell** (1775–1838) återvänder vi till Finland och Sverige. Han föddes i Nurmijärvi och bodde i Tavastehus och på Sveaborg innan han slog sig ner i Stockholm. Crusellsällskapet i Sverige har dock sin bas i Linköping där han ledde militärmusiken i tjugo år.

Vi vet rätt mycket om Crusell. Han författade nämligen sin egen självbiografi. Den inleds med hur han lärde sig spela på en klarinett med bara två klaffar och slutar med hans trettio år som solo-klarinettist i Kgl. Hovkapellet. Det var först i Stockholm han lärde sig läsa noter, men hans begåvning renderade honom stipendier och han kunde resa ut i Europa där han snart blev en efterfrågad virtuos. Med sig hem förde han inte minst nyförvärvade språkkunskaper och många av tidens repertoaroperor kom snart att spelas i Stockholm i hans svenska översättningar.

I Paris började han komponera och hans eftermäle är trots allt främst grundat på hans kompositioner. Sångspelet *Den lilla slavinnan* är baserat på sagorna i *Tusen och en natt*. Det spelas inte längre men sången *Fritiofs saga* hörs ibland. Dess upphovsman, Esaias Tegner, lär själv ha varit förtjust i Crusells tonsättningar. Överlägset mest kända är dock hans tre klarinettkonserter och hans klarinettkvartetter, likaledes tre till antalet.

Crusell står och balanserar mellan senrokoko och tidig romanticism. *Kvartett nummer två*, den vi hör i dag, tillkom 1817 och är ett gott bevis på att Crusell inte bör glömmas bort. Än är han dock inte bortglömd; den vackra nya bron i Helsingfors över Gräsviken bär glädjande nog hans namn. Kommer den att överleva hans musik? Eller tvärtom?

CITY BLOMMOR

TORG GATAN 5

Vardagar	08.30-20.00
Lördagar	10.00-16.00
Söndagar	11.00-15.00

CITYBLOMMOR.AX

Bron mellan Åland och Sverige

Läs mera på webben!

ECKERÖ LINJEN

Bokning 28 300, www.eckerolinjen.ax

Torsdag 7.8.2025

15.00 Ålands musikinstitut, Mariehamn
Konsert med mästarkursens elever

19.00 Jomala kyrka
"Porträtt av en dam"

Joseph Haydn (1732-1809)

Pianotrio C-dur Hob. XV:27

I. Allegro

II. Andante

III. Finale: Presto

Cecilia Zilliacus (violin),

Joël Marosi (cello),

Emil Holmström (piano)

Sofia Gubaidulina (1931-2025)

"Silenzio" (1991/2000)

Cecilia Zilliacus (violin)

Joël Marosi (cello)

Janne Rättyä (ackordeon)

Ottorino Respighi (1879-1936)

"Il Tramonto"

Jenny Carlstedt (mezzosopran)

Cuarteto Quiroga:

Aitor Hevia (violin)

Cibrán Sierra (violin)

Josep Puchades (viola)

Helena Poggio (cello)

Paus

Joseph Haydn (1732-1809)

"Variationer" f-moll Hob. XVII:6

Emil Holmström (piano)

Minna Leinonen (f. 1977)

"Naisen Muotokuva"

Marianne Järvinen (flöjt)

Dimas Ruiz Santos (oboe)

Timo Jäntti (fagott)

Pauliina Koskela (horn)

Janne Pesonen (klarinett)

Anna Angervo (violin)

Heili Hannikainen (viola)

Juha Kleemola (kontrabas)

Maria Itkonen (dirigent)

Konserten slutar ca kl. 21.15

1793

komponerade **Joseph Haydn** (1732–1809)
ett *Andante med*

variationer i f-moll för Babette von Ployer.

Hon var en firad pianist och Mozart – som då redan var död – hade hunnit skrivit hela två pianokonsalter för henne. Verket var stort upplagt. Ändå rubricerade Haydn det som 'Un piccolo divertimento' och manuskriptets första överskrift lyder *Sonata*. Kanske var verket tänkt som en (första) sats i en flersatsig pianosonat? Haydn hade nyss återvänt från sin första Londonresa där han hade blivit bekant med det nya Broadwoodpianot och ville kanske dra fördel av instrumentets klangrika basregister och utökade omfång och styrka.

Andantet hade från början ett annat slut, en liten coda om några få takter. Man tror att den nuvarande långa och kromatiskt intrikata codan tillkom efter Maria von Genzingers oväntade död. Von Genzinger var en av Joseph Haydns närmaste förtrogna och deras brevväxling berörde personliga och religiösa ämnen. Codan företer onekligen en klart tragisk intensitet i kontrast till de föregående variationerna.

I variationerna fäster man sig vid den ständiga växlingen mellan dur och moll. Det är två teman, lite som två roller i en opera och påminner om något som brukar förekomma i slaviska *dumka*-danser – och Haydns födelseort ligger ju i dag i Kroatien.

F-mollvariationerna räknas numera till Haydns yppersta produktion. Man kan sammanfatta några kända musikologers omdömen ungefär så: "De mest djup-sinniga pianovariationer som skrivits mellan Bach och Beethoven, och överhuvudtaget ett av de finaste stycken musik som skrivits..."

Få tonsättare kan roa sina åhörare lika väl som Haydn. Den amerikanske pianisten Charles Rosen (d. 2012) ansåg att huvudtemat i den sista framrusande satsen av *Pianotrio nr 43 i C-dur* är Haydns mest humoristiska. Även denna trio, liksom de två övriga i samma opus, är skriven för en framstående pianist, Therese Bartolozzi, och publicerades under Haydns andra Londonresa 1797. Inte oväntat är pianostämman därför ovanligt krävande, trots att en trio på den tiden ofta var tänkt för amatörer. I första utgåvan heter det mycket riktigt "Tre sonater för pianoforte ackompanjerade av violin och violoncell." Titeln trio betydde före Haydns tid oftast ett stycke för violin och klaverinstrument där en cello fyllde i basstämman. Men Haydn var en föregångsman i många avseenden; redan i andra satsens siciliana ges cellon en mer framträdande roll än i tidigare triokompositioner och särskilt i sista satsen förekommer dialoger mellan de tre instrumenten som pekar fram mot vår tids etablerade triogenre med tre jämbördiga instrument.

Sofia Gubaidulina (1931–2025) studerade vid konservatoriet i Kazan. Modern västerländsk musik var bannlyst och man

gjorde till och med räder i sovsalarna på jakt efter förbjudna partitur! Stravinskys lär ha varit särskilt straffbara. Gubaidulina stämplades som 'oansvarig' då hon bland annat började experimentera med alternativa stämningar av instrument. Hon stöttades visserligen av Sjostakovitj, men Sovjets sjätte tonsättarkongress svartlistade henne för att i stället för nyskapande musik ha skrivit "bullrig dynga utan kontakt med verkligheten"...

Gubaidulina var djupt och övertygat religiös. 1973 försökte man strypa henne i hissen i huset där hon bodde – men hon överlevde. Så gott som hela sitt liv skrev hon musik med religiös anknytning och slog på åttiotalet igenom med *Offertorium*, en violinkonsert som tack vare violinisten Gideon Kremers insats blev hennes stora genombrott. Sedan dess har hennes musik överallt – även i Ryssland – tagits emot med kärlek och högaktning. Ett mått på hennes status är att Bachakademien i Stuttgart gav henne uppdraget att skriva en ny Johannespassion inom ramen för projektet Passion 2000. Det följde hon sedan upp genom att skriva *Påsk enligt Johannes*. Tillsammans utgör de hennes största verk.

I Tatarstan där Gubaidulina växte upp är instrumentet *bayan* vanligt förekommande. Det är ett slags dragspel med knappar i stället för tangenter, men knapparnas placering är speciell och kräver sin egen teknik. I de fem miniatyrerna i *Silenzio* begagnar Gubaidulina en bayan

som mot- och medpart till en violin och en cello. Det uppstår en klangvärld av högst personlig egenart, mycket uttrycksfull, med laddade pauser och punktvisa markeringar. Trots kulturklimatet i Sovjetunionen lär Gubaidulina tidigt ha betraktat Anton Webern som en av sina idoler och det är inte alls otänkbart att han postumt har stått fadder till denna musik.

Ottorino Respighi (1879–1936) var en veritabel mångsysslare på ett antal musikaliska områden. Framför allt var han Italiens ledande tonsättare i början av 1900-talet som skrev operor, baletter, orkestersviter, körer, kammarmusik och, i tidens anda, även transkriptioner av äldre musik. Ändå dröjde det till hans nionde år innan han alls började intressera sig för musik och påbörjade då sina studier i Bologna.

Som pianist var han autodidakt och lär ha undvikit skalor i sina kompositioner eftersom han själv inte kunde spela dem tillfredsställande. Däremot lärde han sig förbluffande snabbt att hantera en mångfald instrument och som violinist fick han tjänst på Mariinskijteatern i Petersburg. Han återkom senare till Petersburg och mötte där Rimskij-Korsakov som utan tvivel bidrog till att fullända Respighis egen briljanta orkesterpalett.

En kort tid var han lärare i Rom, men trivdes inte med yrket. De åren var dock inte bortkastade; han gifte sig med en av sina elever. Den då 19-åriga Elsa kom att överleva honom i 60 år och dog först 102

år gammal, ständigt i färd med att förvalta sin mans konst och minne. Puccini omnämner deras äktenskap som det vackraste och mest perfekta man kan tänka sig.

Respighi komponerade *Il Tramonto* (Solnedgång) 1918, två år efter sin första stora framgång *Roms fontäner* och noterade på nytt genast en stor succé. Premiären skedde med en stråkorkester, men ett kvartettframförande brukar utökas med en cellodubblende kontrabas.

Poeten Percy Shelleys levnadsöde beskriver en hisnande bergochdalbana som vida överträffar de flesta såpoperor. Lyx och misär, brott och bedrägerier, otaliga överlappande nya förälskelser, bröllop och skilsmässor, svartsjukedramer, oäkta och döda barn. Det fick ett abrupt slut innan Shelley fyllt trettio, då han drunknade i en storm på Liguriska havet.

I en tonsättning av Percy Shelley kunde man därför vänta sig orgiastiskt romantiska utsvävningar, men Respighi behåller en saklig, nästan dämpad stil oavsett färgnyanser och stämningsläge. Verdiansk melodramatik är passé, verismen är på modet. *Solnedgång* är naturligt nog skriven till en italiensk översättning. Den berättar om ett ungt par som somnar in till en solnedgång. På morgonen hittas han död. Dikten handlar inte så mycket om hennes krossade hjärta som om hur hon hela sitt liv fortsätter leva kroppsligt och andligt förvissnad. Den sista raden lyder: "Frid! Det var den enda klagan som kom över hennes läppar."

Minna Leinonen (f. 1977) ville tillsammans med Heta Kuchka gestalta kvinnligt konstnärskap ur historisk synvinkel och samtidigt anknyta till bildkonstnären Venny Soldan-Brofeldts 150-årsjubileum. Venny (Vendla) var född 1863 och en av mycket få kvinnor i Finland som fortsatte att utöva sin konst efter att hon gift sig. Hennes man var Juhani Brofeldt, den uppburne författaren som senare förfinsade sitt namn till Aho.

I sitt verk drar upphovspersonerna paralleller till mystikern Hildegard av Bingen, abbedissan som prästerskapet på 1100-talet inte förmådde tysta. De fem avsnitten berör dåtida kritik av kvinnliga konstverk som förringande bedömdes vara andefattiga kuriositeter i form av anemiska blomster. Till sist talar de om vår egen tids konst, där en förening av manligt och kvinnligt snarare ses som en förutsättning för konstskapande.

Fredag 8.8.2025

10.00 Bagarstugan Café & Vin, Mariehamn
"Frukostkvart"

Cecilia Zilliacus (konstnärlig ledare, violin)
Minna Leinonen (hustonsättare)
Grete Sneltvedt (sagotant)
Södra Bergens Balalaikor

12.00 Mariehamns stadsbibliotek –
Alandicas foajé – Hotell Arkipelag
"Promenadkonsert" – Grete Sneltvedt
lotsar publiken mellan Mariehamns stads
kobbar och skär, från biblioteket via
Alandica till Hotell Arkipelag.

I. Mariehamns stadsbibliotek
3 folksånger (arr. **Bertold Breig**)

I. "Die kranke Tochter"

II. "Rosmarin"

III. "Versprechen"

Jenny Carlstedt (mezzosopran)

Janne Pesonen (klarinett)

Pauliina Koskela (horn)

Anna Angervo (violin)

Majja Juuti (cello)

Juha Kleemola (kontrabas)

2. Alandicas foaje

Maurice Ravel (1875-1937)

"Ma mère l'Oye" (för fyrhändigt piano)

I. Pavane de la Belle au bois dormant: Lent

II. Petit Poucet: Très modéré

III. Les entretiens de la belle et de la bête:

Mouvement de valse très modéré

Emil Holmström & Patrik Komorowski

(piano)

3. Hotell Arkipelag, Lobby

"Musik från vilda östern"

Ensemble ur Södra Bergens Balalaikor

4. Hotell Arkipelag, Kapten

Alfred Schnittke (1934-1998):

"Moz-Art à la Haydn" (1976)

Aitor Hevia (violin)

Cibrán Sierra (violin)

Konserten slutar ca kl. 13.15

Sporrade av tanken på en tysk nations födelse började man i början av 1800-talet se tillbaka mot tysk folkdiktning. I den ansågs den äkta folksjälen framgå oförfalskad av samtidens påverkan, och därför borde diktare och andra konstnärer söka sig tillbaka till dess grundelement. Så skulle det växande släktet fostras i nationell anda, medvetet om sina kulturella rötter.

De tyska diktarna von Arnim och Brentano gav under åren 1805 till 1808 ut en stor samling folkpoesi under namnet *Des Knaben Wunderhorn* eller Gossens *mirakelhorn*. Ursprungligen hette samlingen "Den tyske gossens underbara horn: Ett stegvis ordnat urval tyska dikter för gossar och ynglingar". Den är ett formligt ymnighetshorn av dikt och saga och fortfarande en oöverträffad kulturskatt i sitt slag, innehållande över 2000 folksånger, dikter, myter och sagor. Det första bandet tillägnades Goethe, som rekommenderade boken "för varje enkelt folks kök och varje lärds klaver". Men en annan kritiker kallade redan det andra bandet för en osalig blandning av snuskiga slagdängor och skillingtryck...

De tre sångerna *Den sjuka dottern*, *Rosmarin* och *Löftet* härstammar ur denna samling. Ett underhorn förekommer inte i någon av dessa, men väl i samlingens första dikt om en gosse som rider i sporrsträck till kejsarinnans slott. Med sig har han ett dyrbart horn "av elefant". Kejsarinnan behövde bara trycka sitt finger mot

det – strax spelade det en ljuvare musik än harpor, näktergalar och sjöjungfrur kunde frambringa!

Naturligtvis har oräkneliga tonsättare under tidernas lopp försökt återge denna mirakelmusik; mest kända är väl numera Gustav Mahlers *Lieder eines fahrenden Geselles*. Även **Bertold Breig** (f. 1971) från Frankfurt antar utmaningen och sällar sig till denna stora skara av komponister och arrangörer. Arrangemangen ur *Des Knaben Wunderhorn* tillkom 2015.

Maurice Ravel (1875–1937) hade 1905 skrivit en sonatin åt sin gode vän Cyprian Godebski. Nu ville han ge något också åt dennes två barn och komponerade 1910 en pianoduett: *Ma mère l'Oye*, *Gåsmors sagor*, fem stycken för fyra barnahänder. I versionen för bara en ensam pianist, låt vara en vuxen, är det däremot ingen barnlek att spela dem. Ett år senare orkestrerade Ravel hela verket och ännu senare lade han till två nya satser och fyra mellanspel för en balettföreställning i Paris 1912. Det är tydligt att han inspirerades av detta sagostoff, liksom han också lär ha fascinerats av mekaniska leksaker. Kan man möjligen spåra sådana någonstans i notbilden?

De två första sagorna, *Törnrosa* och *Tummeliten* är av Charles Perrault (upphovsman bl.a. också till Askungen) men den tredje tillskrivs Madame d'Aulnoy och brukar kallas *Den fula flickan* eller *Den gröna draken*. I den berättelsen gör en ond fe prinsessan till världens fulaste

flicka och hennes prins till en grön drake. Emellertid hittar de båda till slut – tänka sig! – en förtrollad sjö att bada i, de blir vackra igen och levde lyckliga i alla sina dagar... Så ska ju sagor sluta. Men det går sällan utan hinder på vägen, och Ravel anger i noterna de stötestenar han vill lyfta fram. "Tummeliten trodde att han lätt skulle hitta tillbaka igen med hjälp av brödsmulorna han hade strött ut. Men till sin häpnad hittade han inte enda. Fåglarna hade ätit dem alla..."

Alfred Schnittke (1934–1998), en av de största sovjetiska tonsättarna vid sidan av Sjostakovitj, hade förmånen att under ett par av sina tidiga tonår få bo och studera i Wien. I vuxen ålder blev hans egen musik snart bannlyst i Sovjet och han måste försörja sig på att skriva filmmusik (över 60 filmer!). Under den tiden kom han att utveckla en mycket bred polystilism; beställd och statligt godkänd musik skulle ju ofta karaktärisera föreskrivna situationer och spegla konventionella känslor som inte var hans egna. Kanske tänkte han med glädje tillbaka på sin tid i Wien när han fick idén till sitt verk *Moz-Art à la Haydn*?

Verkets grund står Mozart för: det är ofullbordad musik till en karneval-pantomim från 1783, av vilken bara en violinstämma återstår. Kring den bygger Schnittke någonting alldeles eget. Mozart finns visserligen med på ett hörn, men kompositionen är bara "*Mozartad*". "Som om en utomjording med road blick betraktade

ett konstverk från en död civilisation" har någon träffande uttryckt det. Igenkännliga detaljer förlorar sig i mångskiftande skärvor. Man uppfattar fragment av Mozarts g-mollsymfoni eller ekon från Haydns s.k. avskedssymfoni (den där musikerna släcker sina ljus och går från podiet en efter en i protest mot dåliga löner...). Sällan har kollisioner mellan tid, rum och kulturer uttryckts så sinnrikt. Och så nöjsamt.

Fredag 8.8.2025

17.30 Badhuset Mariebad
Barnkonsert – "Den Lilla Sjöjungfrun"

Sagoläsning och musik.

Musik av **J.S. Bach, P. Hindemith, M. Lohse, A. Schnittke, J. Sibelius**

Grete Snelvedt (sagotant)

Elin Manselin (sjöjungfru)

Cecilia Zilliacus (violin)

Joël Marosi (cello)

Emilia Sångfors (klarinett)

Janne Rättyä (ackordeon)

Konserten slutar ca kl. 18.20

Melodram är en musikform man numera mycket sällan stöter på i konsertprogrammen. Det är då fråga om läsning av prosa eller vers till specialkomponerad instrumentalmusik.

Texten är inte noterad i notbilder men för övrigt inpassad i musikens förlopp, antingen löpande eller avsnittsvis. Fördelen gentemot sång är att texten kan tydliggöras för örat på ett mera tillfredsställande sätt, antingen genom att musiken gör pauser för textavsnitt eller spelas svagare, eller anpassas till läsningen så noga att en recitator alltid kan göra sig hörd – en talare behåller ju alltid sin röst i ett idealläge och kan därför uppfattas bättre än till exempel en sopran i högt läge. En talare är ju också oförhindrad att fokusera på språkets naturliga fonetik och prosodi utan att tänka på musikens rytm, klangvolym och tonhöjd m.m.

Melodramens ursprung är höljt i dunkel och det är möjligt att man i dag skulle kunna rubricera vissa antika dramer som melodramer. Från början av förra seklet, då melodramen till viss del var på modet, kan man nämna till exempel Max von Schillings *Das Hexenlied* till Ernst von Wildenbruchs musik. Det är ett partitur för stor orkester, men ofta förekommer bara ett piano.

Jean Sibelius (1865–1956) hade en viss fäbless för denna konstform och skrev flera stycken i slutet av 1800-talet, ofta till stråkorkester som till Viktor Rydbergs "*Skogsrået*" eller till "*Grevinnans konterfej*"

av Topelius. Numera är melodramen så gott som utdöd, men ännu i sextioårsåldern skrev Sibelius 1925 *"Ett ensamt skidspår"* till Bertel Gripenbergs dikt. Den kan man ännu få höra vid sällsynta tillfällen. Ursprungligen ackompanjerades recitatören bara av ett piano, men Sibelius arrangerade den för stråkar och harpa när han var 83 år gammal – den versionen hör därmed till de allra sista verk han skrev.

"Den lilla sjöjungfrun" tillkom däremot redan under Sibelius studieår 1888–1889 i Helsingfors och är inte mycket mer än en violinstämman. Man kan med rätta fråga sig om den möjligen är ett ofullbordat utkast, en idé till något större verk. För det är sannerligen en utmaning att med en ensam violin skildra och kommentera Andersens berömda saga.

Fredag 8.8.2025

20.30 Alandicas foajé
"Fint Folk"

Ur programmet:

Antonio Vivaldi (1678–1741)

La Pioggia ur "Vintern"

Joseph Haydn (1732–1809)

Adagio ur "Cellokonsert" nr 1 C-dur
Andante ur Symfoni op. 94
"Pukslagssymfonin"

Myrslav Skoryk (1938–2020)

Melodi

Evert Taube – ukrainska och svenska folkvisor mm.

Södra Bergens Balalaikor
Cecilia Zilliacus (violin)
Joël Marosi (cello), m.fl.

Konserten slutar ca kl. 22.30

Södra Bergens Balalaikor har funnits i Stockholm sedan 1969. Populära och efterfrågade. Ett slumpmässigt valt citat ur dagens marknadsföring lyder: "Med aldrig sinande nyfikenhet spelar orkestern musiken de lånat från Ukraina, Ryssland, Sverige och kärleksfullt gjort till sin egen." Det centrala budskapet är 'musiken de lånat'. Gruppen består av 23 musiker som trakterar domror, balalajkor, bajan, folkligt träblås och ukrainska flöjter. Original-repertoaren för en sådan ensemble är lindrigt sagt begränsad och SBB förlitar sig på arrangemang av i stort sett allt, visor, folkmusik, evergreens m.m. Och vid behov av populära klassiker ur musikhistorien.

De flesta kan identifiera de första takterna i *Våren* ur **Antonio Vivaldis** violinkonsert, den första av *De fyra årstiderna* från 1725. *Våren* är den som har vunnit popularitet långt ner i de breda folklagren, använd till leda som signatur-melodi, bakgrundsskval och "musikalisk igenkänningsmarkör". Vivaldi hade det året flyttat från Rom tillbaka till Venedig och komponerade där på raken fyra operor. Faktiskt är det berömda motivet ur *Våren* lånat ur operan *Il Giustino* från detta år. Den tidens tonsättare åter-använde som bekant gärna material ur tidigare verk.

Balalajkorna har emellertid gjort ett arrangemang ur *Vintern*, nämligen av den sats som benämns *La Pioggia* (Regnet). Närmare bestämt av orkestersatsen, solopartiet är intakt.

Det åttataktiga temat i början av andra satsen i **Joseph Haydns** *Symfoni med pukslaget* från 1792 är nästan lika bekant för allmänheten som Gubben Noak. Temat repriserar omgående i pianissimo – men avslutas med ett fortissimoackord! "Det här får nog damerna att hoppa till" lär Haydn ha sagt till den brittiske beställaren Solomon... Verket kallas därför med rätta också Överrasknings-symfonin. Dessvärre har överrasknings-effekten så att säga desarmerats betydligt så här efter mer än 200 år, men Södra Bergens Balalaikor har trumf på hand med sitt nya arrangemang...

Cellokonserten är ett ungdomsverk. Haydn skrev det för sin gode vän Weigl som var förste cellist (möjligen ende anställde cellist?) i furst Esterhazys palatsorkester i början av 1760-talet, alltså ungefär vid tiden för hans symfonier 6 eller 7. Dess tonspråk dröjer ännu kvar i barockens tidigare konventioner – det hade ju bara gått ett tiotal år sedan J S Bachs död och det återstod över trettio år fram till Haydns symfoni 104.

Konserten bjuder inte på några överraskande knalleffekter; den ende som kan ha 'hoppat till' bör ha varit musikologen O Pulkert som fann det bortglömda manuskriptet i nationalmuseet i Prag först år 1961. Sedan dess har C-durkonserten blivit en älskad pärla i cellistrepertoaren.

Till sist är några ord om **Myrslav Skoryk** (1938–2020) absolut på sin plats. Han var ukrainare och föddes i Lviv där

han efter kriget blev elev på konservatoriet. Emellertid deporterades familjen två år senare till Sibirien och kunde inte återvända förrän 1955. Som tjugotvååring flyttade han till Moskva där han studerade för Kabalevsky.

Under sin livstid kom han att verka som pianist, dirigent och komponist och han undervisade både i Lviv och i Kiev. Efter tre år i Australien fick han australiskt medborgarskap, men återvände till Lviv och blev bland annat konstnärlig ledare för Kievoperan. Mot slutet av sitt liv ägnade han sig alltmer åt musik med religiös anknytning och i hans kopiösa konstnärliga produktion märks bland annat *Moses* från år 2001, den första operan med bibliskt motiv på hundra år i Ukraina. Operan drar paralleller mellan det israeliska folket vedermödor i Egypten och ukrainarnas i Sovjetunionen.

Till Skoryks digra opusförteckning skall läggas musik till inte mindre än fyrtio filmer. Den *Melodi* som ingår i kvällens program är hämtad ur den sovjetiska filmen "Det höga bergspasset" från 1982 i vilken en kvinna, ung och övertygad kommunist, återvänder som partifunktionär till sin by efter kriget, bara för att inse att hennes forna familj nu blivit 'nationalister' som terroriserar grannskapet. Filmen förbjöds emellertid i Sovjet – paradoxalt nog på grund av "negativt framställd ukrainsk nationalism"...

Melodin har blivit ett slags klingande logotyp för Ukrainas kamp.

Lördag 9.8.2025

10.30 Alandicas foajé, Mariehamn
"Samtal om musik och tystnad – över och under vattnet!"

Brunchkonsert med Dan Lundberg
(generaldirektör på Statens musikverk och medlem i Södra Bergens Balalaikor),
Lotta Nummelin (marinbiolog) & Katarina
Gäddnäs (journalist & författare)

John Cage (1912–1992)

4'33"

Emil Holmström (piano)

Minna Leinonen (f. 1977)

"Harmaapäätikka" (Gråspett)

Cecilia Zilliacus (violin)

Joël Marosi (cello)

Minna Leinonen (f. 1977)

"Fantasia for other worlds" för piano solo

Emil Holmström (piano)

Joseph Haydn (1732–1809)

Pianotrio Hob. XV:12 (arr. Janne Rättyä)

I. Allegro moderato

Cecilia Zilliacus (violin)

Joël Marosi (cello)

Janne Rättyä (ackordeon)

Terry Riley (f. 1935)

"Papa Haydn's Music Room"

(arr. Janne Rättyä)

Janne Rättyä (ackordeon)

Konserten slutar ca kl. 12.15

John Cage (1912–1992) var en sann pionjär. Inte bara som pianist, han komponerade, skrev poesi och målade och författade böcker om musikalisk teori och konst och estetik. Det oaktat var det först senare i livet han beslöt sig för att ägna sig helhjärtat åt musik, "eftersom *folk sa bättre saker om min musik än om mina målningar*".

Han föddes i Kalifornien men kom att föra ett mycket kringflackande liv. Hans levnad var länge en bergochdalbana, eftersom hans konst och idéer möttes, om inte av likgiltighet, så ibland av rent uttalat motstånd. Han experimenterade till exempel med att preparera pianon med olika föremål mellan strängarna. Han experimenterade med varierande ljud-collage från källor som inte var konventionella instrument. Hans avantgardistiska kompositionsteknik byggde ofta på ren och skär slump; begreppet "happenings" myntades mycket riktigt av Cage och hans elever i slutet av 1950-talet.

"När jag hör det vi vanligen kallar musik tycker jag att jag hör någon tala. Men när jag hör trafikbuller tycker jag inte det. Då får jag i stället känslan av att ljudet självt agerar – och jag älskar ljudens egen aktivitet. De ska stå fria från kompositörens vilja."

Som 16-åring ville han bli författare och höll ett prisbelönt tal i Los Angeles där han föreslog en "Tyst Dag för alla amerikaner. Det skulle göra det möjligt att höra vad andra människor tänker." Var det

kanske ett föräning om hans stycke 4'33"? Just det verket är hans bäst kända, säkert hans mest kontroversiella – och ett som skulle komma att bli förödande för hans rykte under lång tid framåt. Långt senare, när han redan blivit etablerad och namnkunnig, gav han ut en samling föredrag, av vilka ett under rubriken *Ett föredrag Om Ingenting* är särskilt berömt. Beröringspunkten med 4'33" är uppenbar.

Cage bekände sig onekligen till en egenartad ljudfilosofi. Publikorsl och trafikbuller var musik för hans öron. Möjligen njöt han ändå då och då av att vila öronen – försåvitt han inte kunde höra svampar växa? Han var nämligen också en ivrig amatörmykolog och grundade The New York Mycological Society tillsammans med några likasinnade.

Minna Leinonens (f. 1977) *Harmaapää-tikka* (Gråspetten) är en lek med två hackspettars inbördes kommunikation; det är trumvirvlar, melankoliskt fallande melodier och skarpa läten för lockrop, möten och avsked. Denna ornitologiska lek tillkom ursprungligen för Crusellfestivalen 2012. Det föll sig då naturligt att skriva för två blåsinstrument, nämligen för flöjt och klarinett, men 2018 gjorde Leinonen en ny version för violin och cello.

Till pianostycket *En fantasi för andra världar* hämtade Leinonen inspiration ur två yttranden av författaren och kvinno-rättsaktivisten Mary Woolstonecraft, känd bland annat för sin skrift *Till försvar för kvinnans rättigheter* (och kanske lika

mycket för att hon blev mor till Mary Shelley, som kom att skapa den odödlige *Frankenstein*).

Det är fråga om två sentenser tagna ur Woolstonecrafts brev och böcker och de lyder: *"Fantasi är den sanna elden"* och *"Fantasins flykt förefaller nå fram till något visdom inte kan lära ut"*.

Man brukar säga, att av Wien-klassicismens tre stora namn var Mozart geniet, Beethoven nyskaparen och **Joseph Haydn** – mästaren. En musikers bön kunde väl låta så här: "Vår dagliga Haydn giv oss i dag". Med andra ord vore inte heller denna konsert fullständig utan sitt eget inslag av mästaren, det vill säga i detta fall den första satsen i en pianotrio i e-moll från 1788. Fast egentligen är det inte riktigt Haydn – pianot är här respektlöst ersatt med ett ackordeon! Å andra sidan, med tanke på den respekt världen i allmänhet ändå visar Haydns musik i konsertsalarna vågar man väl hoppas att Haydn inte upprörs, utan ler i sin himmel, kanske smått road. Och trots allt till och med nöjd – för hur många av dagens komponister kan räkna med att bli ens citerade 215 år efter sin död!

Om man i Leinonens *Fantasi* uppfattar en fläkt av Cages pionjärgärning, så för den oss nu osökt tillbaka till en annan föregångsman i USA, till **Terry Riley** (f. 1935). Riley är precis som Cage en mångsysslare i musikbranschen och måste först försörja sig som barpianist innan han slog igenom som kompositör. Hans

mest kända verk från 1967 heter *'In C'* och består av 53 olika entaktiga motiv, alla i C-dur. Det är en pianist som anger tempot med ett envetet upprepat C, medan ett valfritt antal andra musiker spelar de små motiven, fritt valda, några utvalda eller alla, fritt inträdande och så många gånger och så länge det känns motiverat. Så etablerades minimalismen.

Riley sätter också ihop musik med hjälp av tonband, ibland med hopklippta stumpar, ibland med s.k. loopslingor; han började tidigt arbeta med elektroniska ljudkällor och han sysslar också med mikrintervaller och optimal intonation, alltså med ren och icke tempererad stämning. Dessa tekniker kan han också kombinera med orkesterpalettens traditionella instrument och i mera vedertagna former, bland annat i en *"Konsert för två pianon och fem bandspelare"*.

Det som framför allt sätter sin prägel på en stor del av Rileys produktion är hans livslånga intresse för indisk musik. Han har rest mycket, dock inte bara i Indien utan också i Europa. Där kom han en gång att besöka Joseph Haydns hem i Wien. Känslan av att andas i samma rum som Mästaren överväldigade honom, och denna känsla beskriver han på sitt eget sätt i *Papa Haydn's Music Room*.

Haydn står sig alltid. Hans musik är en outtömlig källa till inspiration och hans berömmelse lär inte minska av Schnittkes, Rileys och andras kommentarer till hans verk. Med eller utan dragspel.

Nya
Åland
www.nyan.ax

TYGER
& sånt

Öppet: vardagar 9–18, Lördag 10–16
Torggatan 4, tel: 018-23360

Torggatan 12, Mariehamn
dresslikemarie.com

Harrys
el

www.harrysel.ax Elverksgatan 5
info@harrysel.ax +358 18 14100

- Följ oss på Facebook och Instagram!

Trygghet är mer än bara försäkringar

Vi vill också bidra till att vårt samhälle kan erbjuda en aktiv fritid för gammal och ung. Därför sponsrar Ömsen årligen ett stort antal föreningar och evenemang på Åland.

Ett rikt föreningsliv med ett stort programutbud är till glädje för många!

Ömsen
FÖRSÄKRINGAR

För hållbar utveckling & kultur

Vårt långsiktiga engagemang för hållbar utveckling och samhällsutveckling är en central del av vår verksamhet. Genom vårt stöd till kultursektorn främjar vi detta arbete, eftersom vi vet att kulturaktiviteter berikar livet och stärker gemenskapen.

Tillsammans bygger vi en hållbar framtid.

Vi går vår egen väg

ÅLANDSBANKEN

KONSTNÄRLIG LEDARE CECILIA ZILLIACUS

Cecilia Zilliacus (violin)

"Cecilia is extremely musical and living proof that it's always possible to pursue unusual ideas." (The Strad, 2018)

Genom åren har publiken omfamnat Cecilias lika raffinerade som varma uttolkningar av allt från de stora klassiska och romantiska verken till nutida kammarmusik och samarbeten över genrerna – från Europas mest framstående symfoniorkestrar, dirigenter och komponister till jazzmusiker, folkmusiker, singer song-writers och många andra.

Utbyte mellan medmusikanter och kontakt med publiken är ledstjärnor för de sammanhang som hon väljer eller initierar. *"Jag vill befinna mig i sammanhang där det är viktigt att just jag bidrar med min särprägel – precis som de andra musikerna bidrar med sin – och att vårt arbete tillsammans blir större än delarna."* Cecilias arbete med att lyfta fram okända tonsättare, både manliga och kvinnliga, har lett till en mycket bred repertoar. Inte minst möter hon publiken i kompositioner som tonsättare skriver just för henne.

Hon samarbetar regelbundet med internationellt verksamma musiker, kompositörer och dirigenter, och har gjort en rad uppmärksammade skivinspelningar, varav flera belönats med Grammis. Som solist har hon framträtt med de flesta svenska symfoniorkestrar samt med många nordiska och europeiska.

Cecilia är konstnärlig ledare för **Katrina kammarmusik** och hade samma roll för Musikfestspelen Korsholm 2018–2022.

Hon var en drivande kraft i den flerfaldigt prisbelönade stråkktrion **ZilliacusPersson Raitinen** och är nu aktiv i både **Amandatrion** (Kati Raitinen, cello, Bengt Forsberg, piano) och i **Zilliacuskvartetten**. Hennes ledarskap kännetecknas av en öppen och lustfylld inbjudan till kreativa processer. På så sätt har hon spelat en stor roll för tillströmningen av nordiska och europeiska kompositörer och artister till Stockholm och Finland.

Cecilia är utbildad i Stockholm och i Köln. Hon är professor vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm och vid Sibelius-Akademien i Helsingfors. Hon är också ledamot av Kungliga Musikaliska Akademien. Violinen är sedan många år en Nicola Gagliano från Järnåkerfonden.

Foto: Tina Axelsson.

Foto: Ville Hautakangas.

Minna Leinonen (tonsättare)

Minna Leinonen är Katrinfestivalens hustonsättare 2025. Inspirationen till många av Minnas verk uppstår ur hennes intresse för vardagliga fenomen och naturen, inte bara vackra scener utan även ekologiska frågor.

Minnas verk har framförts av bland annat Helsingfors stadsorkester, BBC Philharmonic, VALO-kvartetten, Västerås Sinfonietta, Radions symfoniorkester (RSO), Tampere Filharmonia, ICE-ensemblen, Defunensemblen, CHANGEnsemble, Mellersta Österbottens Kammarorkester, Norrbotten NEO, Tapiola Sinfonietta, Kamuskvartetten, Oulu Sinfonia, Zagros, Tampere Raw och Uusinta Ensemblen.

Minna är också gärna involverad i tvärkonstnärliga projekt där musiken kommunicerar med andra konstnärliga genrer som akrobatik, dokumentär, video

eller installation. Hennes kinetiska opera Alma! nominerades till Nordiska rådets musikpris 2022 och Teostopriset 2022 och stråkkvartetten "...and we are rotating with it" vann Teostopriset 2024.

Minna är värd för Tampere Filharmonias månatliga konsertserie Faunernas eftermiddag och arbetar också som lärare i komposition och kompositionspedagogik vid Sibelius-Akademien och Birkalands musikinstitut.

Minna tog sin doktorsexamen i mars 2025 vid Sibelius-Akademien och är konstnärlig ledare för Tammerfors-biennalen 2024–26. Hon skriver även kolumner för musiktidskriften Rondo och har för närvarande ett arbetsstipendium från Finska kulturfonden.

I samarbete med Kaustby Kammarmusikvecka har Katrina kammarmusikfestival beställt en stråkkvartett av Minna. Verket bär namnet "Soisin".

Jenny Carlstedt (mezzosopran)

Den åländska mezzosopranen Jenny Carlstedt har studerat vid Sibelius-Akademins solistlinje och vid Guildhall School of Music and Drama i London. Hon startade sin karriär med framgångar i Timo Mustakallio och Lappeenranta sångtävlingar.

Mellan åren 2002–2016 var Jenny anställd som solist vid Operan i Frankfurt am Main där hon utvecklade en bred repertoar med upp mot ett femtiotal

olika roller. Samtidigt har hon också gästspelat runtom i Europa: Glyndebourne Touring opera, Theater an der Wien, Basel, Hamburg Staatsoper, Kungliga operan i Köpenhamn samt festspelen i Nyslott, Wien och Berlin.

Jenny har också varit efterfrågad som konsertsångerska och sjungit allt från Bachs Matteuspassion med Bach-Collegium Stuttgart till Luciano Berio med Ensemble Modern i Amsterdam Muziekgebouw.

Från och med sommaren 2016 startade Jenny ett nytt kapitel i sitt liv som frilanssångerska med fast punkt i den åländska hembygden men fortfarande med ett ben i det internationella musiklivet. Förutom att hon regelbundet gästas Radions

Foto: Marcus Boman.

symfoniorkester samt Nationaloperan i Helsingfors, har hennes karriär även fört henne runtom i världen. 2015 gjorde hon bl.a. sin bejublade USA-debut som Mélisande i Debussys Pelléas et Mélisande med Chicago Symphony Orchestra under Esa-Pekka Salonens ledning och 2025 gjorde hon sin debut i Australien under Adelaide Music Festival.

Jennys karriär tog ytterligare fart 2022 i och med Kaija Saariahos internationellt bejublade opera Innocence där hon sjöng huvudrollen som Theresa i Helsingfors och därefter följde inbjudan från både Royal Operahouse i London och Nationaloperan i Amsterdam.

Jenny var även 2023 solist i Mahlers tredje symfoni med BBC Symphony Orchestra och Sakari Oramo under PROMS festivalen i London och solist med Helsingfors stadsorkester under Susanna Mälkkis ledning.

Våren 2026 är Jenny åter aktuell i uruppförandet av ett nyskriven opera 'Morgonstjärnan' av Sebastian Fagerlund, byggd på en roman med samma namn av den norska författaren Karl Ove Knausgård. Operan har premiär på Finlands nationalopera i februari 2026. Därefter följer direkt ett nytt spännande gästspel vid Nationaloperan i Amsterdam.

Foto: Joakim Holmström.

Katarina Gäddnäs (brunchkonserten)

Katarina Gäddnäs är åländsk präst, retreatledare, kulturjournalist och författare. Hon har gett ut tio-talet böcker, skrivit två operaliberetton: Magnus-Maria (Kulturföreningen Katrina, 2014) och Figaro1917 (Kulturföreningen Katrina 2017). Hon har även skrivit texterna till Hoppets mäsas, en mäsas för blandad kör och jazzkvintett, tonsatt av Jan Hellberg 2025.

Katarina har arbetat många år som samhällsengagerad kulturproducent och är en ofta anlitad moderator och samtalsledare vid olika evenemang. De senaste åren verkar hon som sjukhuspräst på Åland och fungerar som retreatledare på Åland och i Svenskfinland. Genom retreatrörelsen har hon kommit att intressera sig för tystnaden som språk och sett betydelsen av att människor får sammanhang för självreflektion, tystnad och vila.

Emil Holmström (piano)

Emil Holmström framträder både som solist, kammarmusiker och som ensemblemusiker över hela Europa, Amerika, Japan och Australien. Han uppträder också regelbundet på finländska musikfestivaler och i konsertserier, och har framträtt som solist med bland andra Sinfonia Lahti, Lapplands kammarorkester, Radions symfoniorkester (RSO) och Tapiola Sinfonietta.

Emil är medlem i defunensemblen, som är en av de främsta ensemblerna för ny musik i Finland, Uusinta Ensemblen, Tristero Piano Trion och framträder ofta som gäst i Avanti!.

Emil har spelat in otaliga uruppföranden för Alba Records och den finländska Rundradion (YLE) och leder konsertserien Bösendorfer –1882 som fokuserar

Foto: Jukka Harju.

på betydande 1800-talsrepertoar i en tidsenlig miljö med tidsenliga instrument. År 2022 övertog han det konstnärliga ledarskapet för PianoEspoo-festivalen 2023 och 2025 och från och med 2023 leder han även Musik vid havet-festivalen i Ingå.

Emil har studerat vid Sibelius-Akademien för Erik T. Tawaststjerna och kompletterat studierna i Paris som elev till Marie-Françoise Bucquet. Han har även studerat komposition för Veli-Matti Puumala.

Patrik Komorowski (piano, promenad-konserten)

Patrik Komorowski är pianist och operarepetitör född i Solna utanför Stockholm. Han har fått sin utbildning på Kungliga musikhögskolan i Stockholm (Master in

Music), Royal Academy of Music i London (PgDip, LRAM) och Operahögskolan i Stockholm. Som operarepetitör har han engagerats av NorrlandsOperan, Folkoperan och Vadstenaakademien samt verkat som pedagog på Kungliga Operan i Stockholm.

Patrik framträder regelbundet i olika sammanhang och olika konstellationer, senast med Jenny Carlstedt i "Orfeus sjunger, Julia Korkman "Min älskade förstår inte alls poesi" och Kompani Nords uppsättning "Sally – En swing-jazzmusikal". Som teatermusiker har han gästspelat på Åbo Svenska Teater och Lilla teatern i Helsingfors.

Patrik är verksam som ackompanjatör och lärare på Ålands musikinstitut i Mariehamn sedan 2010. Han har även givit ut en CD på Pilfink records med pianomusik av Philip Glass.

Foto: Marcus Boman.

Joel Lindholm (värd för kaffekvarnen)
Joel Lindholm har ett stort intresse för Östersjön och brinner för att förbättra dess mående. Han har sedan 2010 bedrivit oberoende studier inom flera områden, som energieffektivitet, globala värdekedjor, näringsvävar, lokal mat och

regenerativa produktionsmetoder, klimatförändringar och dess effekter på samhället, flora och fauna, biologisk mångfald, marin biologisk mångfald, marin ekologi, makroalger, musslor, fiske, bioekonomi, naturbaserade lösningar, marina naturbaserade lösningar mm.

Joel arbetar för närvarande som VD och medgrundare av bolaget Under Ytan Ab, ett åländskt företag som fokuserar på odling och odlingstekniker för makroalger från Östersjön och dess användning som mat och andra produkter. Företaget arbetar enligt en regenerativ affärsmodell, vilket innebär att man återställer mer än man utnyttjar. Företaget stärker ekosystemen och minskar övergödningen i Östersjön genom odling av makroalger och användning av makroalger som en restaureringsmetod för att stärka livsmiljöer.

Dan Lundberg (docent, brunchkonserten)
Dan Lundberg är docent i musikvetenskap och generaldirektör för Statens musikverk. I sin forskning har han huvudsakligen ägnat sig åt frågor om musik, identitet, kulturarv och ideologi samt svensk och europeisk folkmusik ur ett musik-etnologiskt perspektiv.

Dan är också ledamot av Kungliga Musikaliska akademien. Han är också en av musikerna i Södra Bergens Balalaikor som spelar under Katrinafestivalen.

Foto: Jonas André.

Foto: Casper Lindroos.

Elin Manselin (barnkonserten, 'sjöjungfru')
Elin är född och uppvuxen på Åland och läste till musklärare och sång- och ensemblepedagog vid musikhögskolan i Piteå, Sverige. Valet föll i huvudsak på jazz- och rocksång men hon kunde samtidigt studera klassisk sång och modern dans under åren i Piteå samt under ett späckat utbytesår vid University of Vermont.

Elin är även utbildad simlärare och har många års erfarenhet av simskolor vid de åländska stränderna. "När jag fick veta att temat för årets Katrinafestival är "Den lilla sjöjungfrun" och att barnkonserten kommer gå av stapeln i vårt badhus Mariebad, kände jag att det stod "Elin" skrivet på rollen som sjöjungfru!"

Joël Marosi (cello)

Joël Marosi, född i Zurich, har studerat för Heinrich Schiff, Claus Kanngiesser och Arto Noras. År 1992 vann han Mendelssohn-tävlingen i Berlin och tilldelades Förbundsrepubliken Tysklands federala presidentpris. År 1996 tog han sitt konsert- och solistdiplom med utmärkelse.

Som solist har Joël uppträtt med bland annat Orchestre de Chambre de Lausanne, Prags kammarfilharmoniska orkester, Göttingens symfoniorkester och Athens statsorkester. Från 2000 till 2003 var han solocellist i Basels symfoniorkester. Sedan 1999 har han regelbundet uppträtt som solocellist i Camerata Bern, Camerata Salzburg, Maggio Musicale Florenz m.fl.

Joël har varit solocellist i Orchestre de Chambre de Lausanne sedan 2005 och solocellist i Verbier Festival Chamber

Orchestra sedan år 2020. Han är en av grundarna av Zürich Piano Trio som spelade sin Carnegie Hall -debut på rekommendation av Isaac Stern. Han har också varit medlem i Swiss Piano Trio åren 2018-2023.

Joël är också en av grundarna av 4Cellists som har turnerat i Asien årligen sedan 2012. Från 2019 till 2021 innehade han en interimsproufessur i kammarmusik vid universiteten i Genève och Neuchâtel. Han har gjort ett flertal hyllade inspelningar för Harmonie Mund, Prospero Classics, Brilliant, First Hand Records m.fl.

Ett nytt samarbete startade 2021 med Underground Youth Orchestra i Aten där Joël regelbundet ger mästarklasser och coachingsessioner. Sedan september 2023 har han en proufessur vid Hochschule für Musik Luzern.

Lotta Nummelin (marinbiolog, brunch-konserten)

Lotta Nummelin är marinbiolog från Åland med en omfattande erfarenhet inom Östersjöfrågor, där hon har verkat inom akademi, offentlig förvaltning, ideella organisationer, stiftelser och nu inom den privata sektorn. Hon brinner för att föra samman naturvetenskap, teknik och ekonomi i jakten på nya lösningar. Musik och meningsfulla samtal är viktiga andrum i hennes liv.

JANNE RÄTTYÄ

Foto: Susie Ahlburg

Janne Rättyä (ackordeon)

Den finländska ackordeonisten Janne Rättyä anses allmänt vara en av världens ledande klassiska ackordeonspelare. År 2002 debuterade han i Berlinfilharmonikernas kammarmusikal (i Deutschland Radio Berlins debutserie) och framförde den första klassiska ackordeonkonserter som någonsin presenterats där. Han har också introducerat sitt instrument på arenor som Kyoto International Music Festival, Toppan Hall (Tokyo), Musashino Hall (Tokyo), Hong Kong Academy for Performing Arts, New York Symphony Space, Pacific Rim Festival (UCLA), Van Vlaanderen Festival, Ultraschall Festival Berlin, Konserthuset Stockholm, Harpa Reykjavik, Parco della Musica Rom, Styriarte Graz, Salzburger Aspekte och Wien Modern.

Janne har uppträtt som solist med flera finländska och utländska orkestrar,

bland annat med Mellersta Österbottens Kammarorkester, Islands symfoniorkester och Tapiola Sinfonietta under ledning av dirigenter som Martyn Brabbins och Sakari Oramo.

Janne har samarbetat nära med kompositörer som Aldo Clementi, Dieter Schnebel, Kalevi Aho, Perttu Haapanen, Iris ter Schiphorst och Terry Riley, och har uruppfört mer än 70 verk. Tre konserter fanns bland dessa uruppföranden: en konsert för ackordeon och ensemble av Gerhard Stäbler och två dubbelkonserter av Uljas Pulkkis (båda uruppförda med Mellersta Österbottens Kammarorkester).

Under sina studier vid Sibelius-Akademien med professor Matti Rantanen och vid Folkwangs konsthögskola med professor Mie Miki tilldelades Janne ett flertal priser i olika internationella klassiska ackordeon- och solisttävlingar. Framför allt fick han första pris i Arrasate Hiria-tävlingen i Spanien 1996.

Efter att ha avslutat sina examen undervisade Janne både vid Sibelius-Akademien och vid Folkwangs konstuniversitet innan han blev professor i klassiska ackordeonstudier vid Universitetet för musik och dramatisk konst i Graz, Österrike, 2003. År 2019 tilldelades han titeln docent (dvs. adjungerad professor) av Sibelius-Akademien.

Janne har gjort inspelningar för skivbolagen VMS Musical Treasures, Alba och Ondine. Hans inspelningar har fått flera priser, inklusive utmärkelsen "Årets CD 2014" av Finlands nationella radio YLE.

GRETE SNELTVEDT

Foto: Marcus Boman.

Grete Sneltvedt (barnkonsertens sago-tant, 'lots' för promenadkonserten)

Grete är scenkonstnär, certifierad scenkonstpedagog av Jurij Alschitz, ackrediterad röstlärare i Nadine George Voice Work och har skådespelarutbildning från Oslo, Stockholm och London.

Grete är universitetslektor och undervisar i scenkonst och har Norden och Italien som sitt arbetsområde. Från 1997 - 2003 var hon ledare för Skandinaviskt Centrum för Utforskning av Teater och tillsammans med Jurij Alschitz genomförde hon projekt som School after Theatre i samarbete med GITIS, Moskva, Directors Colloquium och festivalen Methodika 2001 och 2003.

Grete undervisar i röst, rörelse, text och scenframställning och har skapat och spelat i flera teaterföreställningar för vuxna och barn; Snäll, RAVN, Sömnens rymd, Jag lever än - livet som jag minns det, som alla har varit på turné. Hennes senaste projekt var Hörspelet Saul – en kungs uppgång och fall som hon nu utvecklar till en scenföreställning tillsammans med en fotograf och en ljudkonstnär.

I 16 år var Grete även verksamhetsledare och initiativtagare till alla projekt i LumparLab Teaterförening på Åland.

Emilia Sågfors (klarinett, barnkonserten)

Emilia Sågfors är uppvuxen på Åland och började spela klarinett på Ålands Musikinstitut och i Mariehamns Ungdomsorkester. Hon har studerat vid Musikkonservatoriet Falun, Kungl. Musikhögskolan och Stockholms Musikpedagogiska Institut och är idag verksam som musiklärare i Källbo skola och träblåspedagog på Ålands Musikinstitut. Emilia har arbetat med många av Kulturföreningen Katrinas produktioner och är producent för Katrinas kammarmusikfestival.

Alla bilder på Cuarteto Quiroga: IGOR STUDIO

Cuarteto Quiroga

Cuarteto Quiroga – vars namn hyllar den store galiciske violinisten Manuel Quiroga – har beskrivits som "utsökt" av New York Times och "med vackert ljud och oklanderlig teknik" av The Strad. Kvartetten mottog Spaniens nationella musikpris 2018 och har varit residenskvartett på Cerralbo-museet i Madrid. I årtal har kvartetten även varit ansvarig för Stradivarius Palatine-samlingen i Madrids kungliga palats. Kvartetten anses vara en av de mest dynamiska och unika kvartetterna i sin generation och är internationellt erkänd av kritiker och publik för sitt djärva och originella tillvägagångssätt i tolkningen av stråckkvartetterrepertoaren.

Cuarteto Quiroga, pristagare vid de mest prestigefyllda internationella stråckkvartett-tävlingarna (Bordeaux, Paolo Borciani, Genève, Peking, Paris, m.fl.), mottagare av den spanska radions kulturpris (Ojo Critico) och guldmedaljen

från Palau de Barcelona, uppträder regelbundet på världens viktigaste scener, från Berlin till New York, inklusive Amsterdam, Paris, London, Stockholm, Rom, Prag, Bogotá, Buenos Aires, Ottawa, Washington DC, mm.

Bland frekventa kammarmusikpartners finns musiker som Martha Argerich, Veronika Hagen, Clemens Hagen, Valentin Erben, Jörg Widmann, Christian Poltéra, Isabel Charisius, Lars Anders Tomter, Jonathan Brown och Javier Perianes. Deras diskografi, inspelad för skivbolagen Cobra och Harmonia Mundi, har hyllats och prisats av internationell press och deras konserter spelas in och sänds av de viktigaste radiostationerna i Europa och Amerika.

De fyra musikerna i Cuarteto Quiroga är starkt engagerade i kammarmusikundervisning och undervisar vid Fundación Barenboim-Said, Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, Musikene och Mozarteum-universitetet i Salzburg.

Aitor Hevia (violin)

Aitor Hevia började spela violin för sin far J. Ramón Hevia redan som treåring och fortsatte sina studier för Keiko Wataya vid Conservatorium van Amsterdam. Tack vare sin plats som primas i Cuarteto Quiroga har han haft möjlighet att konserter i de internationellt sett mest prestigefyllda konsertsalarna.

Aitor är även en engagerad pedagog och har gett mästarkurser på festivaler som JONDE och i länder som Holland, USA, Colombia och Sverige. Han är professor vid Conservatorio Superior de Música de Aragón och Llanes International Music Course och har nyligen blivit anställd som lärare i violinspel vid Fundación Barenboim-Said.

Aitor inbjuds regelbundet som konsertmästare till Orquesta Sinfónica de Tenerife och Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias och hans inspelning av Vivaldis Årstiderna tillsammans med Forma

Antiqua har hyllats både av kritiker och publik. "De bästa Fyra årtiderna någonsin" skriver Eduardo Torrico... Framförandet av De fyra årtiderna med Ensemble Forma Antiqua och solisten Aitor Hevia är det bästa man någonsin har hört" skriver igen Norbert Richter. Aitor Hevia spelar på en Grancino Landolfi-violin från 1700-talets Milano.

Cibrán Sierra (violin)

Cibrán Sierra är professor i kammarmusik vid Mozarteum Salzburg och grundande medlem av Cuarteto Quiroga.

Cibrán inbjuds ofta som konsertmästare och ledare för både symfoniorkestrar, kammarorkestrar och grupper för äldre musik och samarbetar med musiker som Martha Argerich, Veronika Hagen, Jörg Widmann, Javier Perianes, the Casals, Meta4, Doric och Ardeo Quartets.

Cibrán undervisar och ger mästarkurser över hela världen och har publicerat flera

musikartiklar. Han är också författare till boken "El cuarteto de cuerda: laboratorio para una sociedad ilustrada" (Alianza Editorial, 2014). Åren 2008–2013 var han både grundare och konstnärlig ledare för kammarmusikfestivalen Sen Batuta i Ourense, Galicien och för tillfället är han konstnärlig ledare för den internationella Mozart-tävlingen för stråkkvartetter i Salzburg.

Josep Puchades (viola)

Josep Puchades, född i Valencia, har studerat vid Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, Yale och Mozarteum Salzburg. Bland hans lärare kan nämnas Luis Llácer, Jesse Levine, Tokyo String Quartet och Thomas Riebl.

Josep har varit medlem i Mahler Chamber Orchestra, Luzern Festival Orchestra och stämledare i orkestern Palau de les Arts Valencia. Därutöver har han varit gästande stämledare i orkestrar som

Camerata Salzburg, Orchestre d'Auvergne, Camerata Bern, Orquesta Nacional de España, Orquesta sinfónica de Radio Televisión Española och Orchestra Sinfónica della RAI.

Josep ser sig själv som en passionerad pedagog och kammarmusiker och är för tillfället violast i Cuarteto Quiroga och violaprofessor i Musikene (San Sebastian). Han har gett recitaler i både Europa och USA och har spelat kammarmusik med musiker som Martha Argerich, Julian Rachlin, Veronika Hagen, Valentin Erben, Gary Hoffman, Antje Weithaas, Jerusalem String Quartet, Doric String Quartet, Quatour Voce och Nicolás Chumachenco.

Helena Poggio (cello)

Helena Poggio, född i Madrid, har studerat vid Escuela Superior de Música Reina Sofía för Frans Helmerson. Hon fortsatte sina studier i USA vid Indiana University och Juilliard School i New York och har

vunnit flera pris vid både nationella och internationella tävlingar både i Spanien, Portugal och USA. Hon har också gjort inspelningar för den spanska nationella radion.

Helena har alltid varit en passionerad kammarmusikentusiast och är övertygad om att det bästa sättet att växa som musiker är att spela kammarmusik. Samtidigt är kammarmusik en gåva som man får dela med kolleger, elever och publik. Hennes lärare i kammarmusik, R. Schmidt, W. Levin och H. Beyerle har haft en stark inverkan på hennes sätt att förstå musik.

Helena är för tillfället professor vid Real Conservatorio Superior de Música in Madrid. Hon har också varit jurymedlem i den internationella stråkkvartett-tävlingen i Bordeaux, Piero Farullis tävling för unga stråkkvartetter och den spanska tävlingen "Juventudes Musicales".

Södra Bergens Balalaikor

”Södra Bergens Balalaikor, den legendariska folkmusikorkestern från Stockholm, gästar Katrinafestivalen med musik från när och fjärran. Evert Taube får samsas med Joseph Haydn, Karpaterna kryssar till utskärgården och långt därborta flyter Dnepr i sakta mak.

Med oöverträffad spelglädje och aldrig sinande nyfikenhet spelar orkestern musiken de lånat från Ukraina, Ryssland och Sverige och kärleksfullt gjort till sin egen. De 23 musikerna är både instrumentalister och sångare. Ibland är de en kör och ibland en orkester. Det är ingen ordning alls.

Det är ändå inte första gången Södra Bergens Balalaikor besöker Åland. Senaste gången var för 20 år sedan, då i samband med 150-årsminnet av slaget vid Bomarsund.

Södra Bergens Balalaikor startade som en studiecirkel under ABF i Stockholm under

sent 1960-tal. Embrik Underdal och Thomas Lundkvist funderade som de första studiecirkelledarna i balalajkaspel. Premiärkonserten hölls i april 1969, och sedan dess har gruppen fortsatt att utveckla de forna Sovjetstaternas folkliga musik. Genom åren har instrumenteringen förfinats och utvecklats samtidigt som sången blivit ett allt större inslag i orkesterns verksamhet.

Södra Bergens Balalaikor ger idag ett tiotal framträdanden per år. Orkestern är fortfarande en fritidssysselsättning med amatörmusiker och föreningen drivs som en ideell rörelse. Under åren har orkestern spelat i bl.a. folkparker, kyrkor, konserthus och på musikfestivaler utomlands. Orkestern har genom åren haft över 100 medlemmar och består idag av 23 musiker där alla både spelar instrument och sjunger.

TampereRaw

TampereRaw grundades 2001 som en följd av att några musiker i Tampere Filharmonia ville skapa en plattform för att presentera ny konsertmusik i Tammerfors. Gruppens konsertverksamhet började med konserter planerade av kompositören Jouni Kaipainen, i Tammerfors konservatorium och Tullikamarin Pakkahuone.

TampereRaws ledstjärna har under hela dess existens varit att samla musiker med en öppen inställning till nutida musik och att presentera konsertensembler där ny musik prioriteras.

TampereRaw uppträder regelbundet i Tammerfors och gruppen har även hörts på olika festivaler i Finland och i Estland.

Gruppen samarbetar regelbundet med finländska tonsättare och strävar efter att repertoaren ska innehålla både uruppföranden och kompositionsbeställningar. Under de senaste åren har TampereRaw gjort flera tvärkonstnärliga samarbeten med företrädare för olika konstområden.

Maria Itkonen, dirigent

Den finländska dirigenten Maria Itkonen har etablerat sig som en av sin generations mest intressanta och mångsidiga dirigenter, både inom opera och orkesterrepertoar. Bland höjdpunkterna under säsongen 24/25 finns debuter på Teatro de la Maestranza Sevilla, med Odense Symfoniorkester, Helsingborgs Symfoniorkester och Mellersta Österbottens Kammarorkester.

Maria har dirigerat orkestrar som Helsingfors stadsorkester, Stockholms Kungliga filharmoniker, Tampere Filharmonia, Malmö symfoniorkester och Åbo filharmoniska orkester. Hon debuterade på Folkoperan i Stockholm i september 2022 där hon dirigerade Norma. Hon har även uruppfört ett flertal verk av finländska samtida kompositörer.

Maria har studerat dirigering för Jorma Panula i Finland och vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm och har deltagit i mästarklasser vid Royal Opera House

i London och vid LEAD!-akademin med Jukka-Pekka Saraste.

Innan Maria inriktade sig på dirigering gjorde hon karriär som konsertmästare i ledande europeiska orkestrar och har regelbundet samarbetat med dirigenter som James Levine, Bernard Haitink, Wolfgang Sawallisch, Valery Gergiev, Christoph Eschenbach, Herbert Blomstedt och Yannick Nézet-Séguin.

Maria har under sin karriär mottagit stipendier och utmärkelser från Finska kulturfonden, Centret för konstfrämjande i Finland, Kungliga musikhögskolan i Stockholm, Pro Orchestra och Jenny och Antti Wihuris stiftelse.

Anna Angervo (violin)

Anna Angervo är utexaminerad från Västra-Helsingfors musikinstitut och Hochschule der Künste Berlin (numera Universität der Künste Berlin).

Hon har varit musiker i Avanti kammarorkester sedan 1992 och medlem i orkesterns styrelse sedan 2023. Annas professionella orkesterkarriär började 1997 i Radions symfoniorkester och från 1998 som ordinarie musiker i Tampere Filharmonia.

Som grundande medlem, konstnärlig ledare och verksamhetsledare för

Foto: Jaakko Jaskari.

TampereRaw har Anna beställt och uruppfört ett flertal verk av samtida finländska tonsättare.

Anna söker nya färdigheter för att främja kultur, konst och ny musik genom att ha studerat förvaltningsvetenskap vid Vasa universitet (examen 2024).

Heili Hannikainen (viola)

Heili Hannikainen tog examen från Sibelius-Akademien som musikmagister med utmärkelse år 2008. Åren 2004–2007 var hon soloviolast i Vasa stadsorkester och sedan 2008 har hon arbetat som violast med Tampere Filharmonia, TamperRaw och stråkkvartetten FINESTre.

Maija Juuti (cello)

Maija Juuti började spela cello vid 4 års ålder vid Östra-Helsingfors musikinstitut för Csaba Szilvay. Hennes studier fortsatte via Sibelius-Akademins ungdomsutbildning till solistavdelningen, där hon tog sin musikmagistrexamen år 2005. Vid Sibelius-Akademien undervisades hon av Erkki Rautio, Risto Poutanen och Jan-Erik Gustafsson.

Läsåret 2004–2005 studerade Maija i Schweiz vid IMMA (International Menuhin Music School), varefter hon har varit cellist i Tampere Filharmonia sedan hösten 2005. Hon deltog i Åbo cellotävling 2006 och nådde finalen.

Kammarmusik har alltid legat Maija varmt om hjärtat. Hon har spelat i olika ensembler och de senaste åren mestadels med TampereRaw och stråkkvartetten Terapia q.

Juha Kleemola (kontrabas)

Juha Kleemola började sina musikstudier vid 7 års ålder med fiol, men bytte till kontrabas ett par år senare. Bland Juhas lärare kan nämnas Hannu Murto, Panu Pärssinen, Michael Wolf och Janne Saksala.

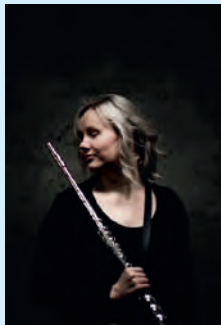
Juha tog examen från Sibelius-Akademien år 2011 och har varit kontrabasist i Tampere Filharmonia sedan 2009. Han spelar också gärna kammarmusik och besöker skolor för att presentera sitt instrument och prata om sitt arbete. Han innehar även flera förtroendeuppdrag.

Sin fritid tillbringar Juha med sina två söner i skolåldern, eller i garaget där han jobbar på sin hobbybil. Han njuter också av simning, skidåkning och cykling. Också renovering, motorsport och resor ligger Juhas hjärta nära.

**Marianne Järvinen
(flöjt)**

Marianne Järvinen tog sin musikmagisterexamen från Sibelius-Akademien år 2015. Bland hennes lärare kan nämnas Hanna Juutilainen, Petri Alanko och Mikael Helasvuo.

Marianne är för närvarande alternerande stämledare och piccolast i Villmanstrands stadsorkester, där hon har arbetat sedan år 2018. Hon har också spelat i bland annat Tampere Filharmonia och Jyväskylän Sinfonia och varit flöjtlärare i Tammerfors konservatorium och Tammerfors yrkeshögskolas orkesterakademi.

Som solist har Marianne uppträtt med Villmanstrands stadsorkester och Radions symfoniorkester och år 2021 organiserade hon en egen konsert "Ranskan lumoa" i Tammerfors tillsammans med pianisten Anni Collan.

Marianne är särskilt fascinerad av flöjtens starka soloidentitet – dess förmåga att komma fram ur orkestrens klang som en egen röst och samtidigt samtala känsligt med stråkarna. Hon har uruppfört verk av bland annat Maija Hynninen, Kalevi Aho, Olli Kortekangas, Cecilia Damström och Osmo Tapio Räihälä.

**Dimas Ruiz Santos
(oboe)**

Dimas flyttade från Spanien till Finland år 2014. Han har arbetat som oboist i Kuopio symfoniorkester och Kymi Sinfonietta fram till år 2023. Därefter började han som lektor i orkesterdirigering och orkestermusik vid Tammerfors yrkeshögskola. Han har även varit oboelärare i Madrid fram till 2014 och fortsätter idag som timlärare vid Tammerfors yrkeshögskola.

Dimas har uppträtt som solist i Finland, Sverige och Spanien med både symfoni- och blåsorkestrar. Han har också uruppfört flera kammarmusik- och soloverk för oboe, såsom Tuomas Turriagos Sonat, Fernando Velázquez Concertante I, Herbert Lindholms oboekonsert och Jenny Hettnes komposition Reed, chanting för oboe och elektronik.

**Janne Pesonen
(klarinett)**

Janne Pesonen är en av grundarna av TampereRaw. Han anser det vara ett stort privilegium att få arbeta med vår tids kompositörer, både etablerade professionella och framtida namn som precis har börjat sina karriärer.

Janne anser att arbetet med ny musik är den bästa möjliga motvikten och komplementet till sitt huvudsakliga jobb vid Tampere Filharmonia. Att spela i mindre ensembler med skickliga och motiverade kollegor, lösa problem och skapa nya och intressanta verk, är den kraft som håller gnistan vid liv och förhindrar stagnation efter årtionden av professionell karriär.

Timo Jäntti (fagott)

Timo Jäntti började spela fagott vid Tavastehus musikinstitut, där han också blev intresserad av att arbeta professionellt som musiker. Han har examen från Musikhögskolan i Malmö och från Castelfranco Veneto-konservatoriet i Italien.

Timo har spelat med orkestrar över hela Finland i över 20 år. Han undervisar även i fagott vid Tammerfors konservatorium och Tammerfors yrkeshögskola. Dessutom forskar han för närvarande om blåsares lunghälsa, vid Tammerfors universitet. På sin fritid utforskar han olika länders tekulturer.

**Pauliina Koskela
(horn)**

Pauliina Koskela studerade valthorn vid Sibelius-Akademien. Hon avlade sin magisterkonsert år 2005 och tog examen som musikmagister några år senare.

Pauliina vann första pris i den nationella blåsartävlingen i Lahtis år 2000.

Som frilansare har Pauliina bland annat spelat i Radions symfoniorkester, Sinfonia Lahti och på Helsingfors stadsteater. År 2011 blev hon ordinarie medlem i Tampere Filharmonia. Hon spelar även aktivt i mindre ensembler såsom TampereRaw.

Livet är hektiskt kring tre barns hobbyer! Pauliina har även ett stort intresse för blommor och studerar för närvarande till florist.

KULTURFÖRENINGEN KATRINA

KULTURFÖRENINGEN KATRINA arrangerar konserter och andra musikevenemang. Föreningen inledde sin verksamhet år 2000 med att sätta upp musikteatern Katrina. Kulturföreningen vill främja professionalismen i det åländska musiklivet. För att nå detta höga ideal ordnar föreningen hellre färre än flera konserter. Kulturföreningen Katrina och Katrina kammarmusik har fått sitt namn efter Sally Salminens roman om Katrina.

FESTIVALMEDARBETARE

Inger-Louise Andersson
Sylvia Clemes
Irmeli Eriksson
Rosel Högstrand
Carita Johansson, biljettansvarig
Mona Karlsson, webbansvarig
Ann-Christina Kjeldsen
Patrik Komorowski, alltiallo
Barbro Koskinen
Mario Lin
Britt-Marie Lundberg
Therese Magnusson, mästarkursansvarig
Tuula-Riitta Nyström
Eleah Olsson
Christina Sandqvist
Barbro Sundback
Emilia Sågfors, ansvarig producent
Gunilla Wester
Cecilia Wickström, scenansvarig

PROGRAMBOK

Lasse Zilliacus, programtexter
Christina Sandqvist, annonser
Maria Antman, layout
Cecilia Zilliacus
Rosi Djupsund
Emilia Sågfors

KULTURFÖRENINGEN

KATRINAS STYRELSE

Barbro Sundback, ordförande
Patrik Komorowski, viceordförande
Casper Wrede, sekreterare
Carita Johansson, kassör
Ann-Christina Kjeldsen, språkrör för
Katrina kammarkör
Mona Karlsson
Ersättare är Siv Ekström, Lars Midbjer och
Cecilia Wickström.

KONTAKT

Kulturföreningen Katrina
Norra Esplanadgatan 5, AX-22100 Mariehamn, Åland
Tfn +358 40 1649310
info@katrina.ax
www.katrina.ax

KATRINA KAMMARMUSIK

ÅLAND 5–9 AUGUSTI 2025

PRESENTATION AV MEDVERKANDE

Anna Angervo	58
Jenny Carlstedt	43
Cuarteto Quiroga	52
Emilia Sångfors	51
Katarina Gäddnäs	44
Heili Hannikainen	59
Aitor Hevia	53
Emil Holmström	44
Maria Itkonen	58
Maija Juuti	59
Timo Jäntti	61
Marianne Järvinen	60
Juha Kleemola	59
Patrik Komorowski	45
Pauliina Koskela	61
Minna Leinonen	42
Joel Lindholm	46
Dan Lundberg	46
Elin Manselin	47
Joël Marosi	48
Lotta Nummelin	49
Janne Pesonen	60
Helena Poggio	54
Josep Puchades	54
Dimas Ruiz Santos	60
Janne Rättäyä	50
Cibrán Sierra	53
Grete Snelthvedt	51
Södra Bergens Balalaikor	56
Tampere Raw	57
Cecilia Zilliacus	40

PRESENTATION AV KOMPOSITÖRER

Sally Beamish	16
Bertold Breig	29
John Cage	35
Bernhard Crusell	22
Claude Debussy	16
Gunnar de Frumerie	12
Harald Fryklöf	13
Sofia Gubaidulina	25
Joseph Haydn	9, 18, 21, 25, 33, 36
Jacques Ibert	21
Leoš Janáček	9
Fritz Kreisler	16
Jaakko Kuusisto	8
Minna Leinonen	8, 12, 15, 27, 36
Martin Lohse	21
Olli Mustonen	8
Gösta Nyström	12
Johann Pachelbel	15
Selim Palmgren	12
Florence B Price	13
Maurice Ravel	29
Ottorino Respighi	26
Terry Riley	36
Nikolai Rimskij-Korsakov	16
Alfred Schnittke	22, 30
Jean Sibelius	8, 12, 31
Myrslav Skoryk	33
Antonio Vivaldi	33